

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการกำกับ ติดตามและประเมินผลภายนอก
ภายใต้ “โครงการเวทีสัญจรชวนทำหนังสั้นคนพิการ
และการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง”

Monitoring & Evaluation on Disability Short Film Project and Disability Conference

เสนอต่อแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย

จัดทำโดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี จุฑาวิจิตร และคณะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คำนำ

การสร้างเสริมสุขภาพคนพิการจำเป็นที่จะต้องเริ่มจากการทำให้สังคมเปลี่ยนมุมมองต่อคนพิการ จากเดิมที่เห็นว่าเป็น “ภาระของสังคม” ให้เป็น “พลังทางสังคม” ยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงนี้ คือ การสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจใหม่ต่อคนพิการ ความพิการและนำความรู้ความเข้าใจดังกล่าวมาใช้ในการสื่อสารต่อสังคม อันจะนำไปสู่การมีสุขภาวะที่ดีถ้วนหน้าในที่สุด แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย (สสพ.) จึงได้ร่วมกับไบโอสโคป จัดทำ “โครงการเวทีสัญจรชวนทำหนังสือคนพิการและการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” ขึ้น โดยวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และมุมมองต่อคนพิการผ่านสื่อภาพยนตร์

โครงการกำกับ ติดตามและประเมินผลภายนอก ภายใต้อำนาจ “โครงการเวทีสัญจร ชวนทำหนังสือคนพิการและการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” เป็นงานอีกส่วนหนึ่งที่ได้ดำเนินไปพร้อมกับการดำเนินงานของโครงการ เพื่อหนุนเสริมให้การจัดทำโครงการบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะทำงานในโครงการกำกับ ติดตามและประเมินผลฯ ขอขอบคุณแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทยและไบโอสโคปที่ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับการติดตามโครงการ อันทำให้การทำงานของคณะทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี พร้อมกันนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่เปิดโอกาสและเอื้ออำนวยให้คณะทำงานได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สิ่งดีงามสู่สังคม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี จุฑาวิจิตร

รองศาสตราจารย์ บรรดล สุขปิติ

อาจารย์ณัฏชา ศิริรัตนธรร

อาจารย์ดวงดาว รุ่งเจริญเกียรติ

อาจารย์ชนปพน ภูสุวรรณ

อาจารย์เกตุฉลิษฐ์ วรรณทอง

นางสาวพรประภา รัตนแดง

สารบัญ

● บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	1
● รายงานสรุปการประเมินผลการจัดกิจกรรมเวทีสัญจร “ชวนทำหนังสือ” หัวข้อความพิการ	4
● รายงานสรุปการประกาศผลการประกวดหนังสือ จากโครงเรื่อง หัวข้อ “ความพิการ”	13
● รายงานสรุปการประเมินเทศกาลภาพยนตร์และการสัมมนา เรื่องความพิการ	20
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อภาพรวมของงาน เทศกาลภาพยนตร์และการสัมมนาเรื่องความพิการ	23
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อการประชุมย่อย “ศาสนาพุทธกับความพิการ”	31
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อการประชุมย่อย “กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง”	36
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อการประชุมย่อย “การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ”	46
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อการประชุมย่อย “ชุมชนแห่งการฟื้นฟูกับภูมิปัญญาปฏิบัติ”	56
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อการประชุมย่อย “พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ”	64
● ผลสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อการประชุมย่อย “ระบบบริการการฟื้นฟูสมรรถภาพ”	73
● ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ ต่อการเสวนาในห้องฉายภาพยนตร์	77

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

เป็นที่ทราบกันดีว่านับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (2540 -2545) เป็นต้นมา การพัฒนาได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนหรือเน้นคนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น การมีสุขภาวะที่ดีของประชาชน ถือเป็นวาระแห่งชาติที่ได้รับการขานรับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสื่อมวลชนอย่างกว้างขวาง การสร้างความตระหนักรู้ต่อปัญหาสุขภาพ และการสื่อสารสุขภาพ เป็นมาตรการหนึ่งที่หลายฝ่ายได้พยายามกระทำมาโดยตลอดเพื่อให้ประชาชนและชุมชนมีสุขภาวะที่ดีและสามารถพึ่งตนเองทางด้านสุขภาพได้

“คนพิการ” เป็นประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งในสังคมที่จะต้องได้รับสิทธิในการเข้าถึงการมีสุขภาวะที่ดีและการพึ่งตนเองทางสุขภาพเช่นเดียวกับคนทั่วไป จากการสำรวจความพิการเมื่อปี พ.ศ. 2550 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประเทศไทยมีผู้พิการราว 1.9 ล้านคน หรือร้อยละ 2.9 ของประชากร 65.5 ล้านคน ทว่าสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจ ก็คือ มีผู้พิการมาขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพียง 693,594 คน นั่นหมายความว่า คนพิการจำนวนกว่า 1 ล้านคน ยังไม่ได้รับการคุ้มครองและไม่ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานอันควรได้รับ เช่น สิทธิในการรับการรักษาพยาบาล โอกาสทางการศึกษาและการรับรู้ข่าวสาร เป็นต้น ปัจจัยที่ทำให้ผู้พิการไม่แสดงตนและขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการนี้อาจมีหลายปัจจัย แต่ปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งที่ไม่อาจมองข้ามได้ ก็คือ มุมมองและทัศนคติของสังคมต่อคนพิการ

การสร้างเสริมสุขภาพคนพิการจำเป็นที่จะต้องเริ่มจากการทำให้สังคมเปลี่ยนมุมมองต่อคนพิการ จากเดิมที่เห็นว่าเป็น “ภาระของสังคม” ให้เป็น “พลังทางสังคม” ยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงนี้ คือ การสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจใหม่ต่อคนพิการ ความพิการและนำความรู้ความเข้าใจดังกล่าวมาใช้ในการสื่อสารต่อสังคม อันจะนำไปสู่การมีสุขภาวะที่ดีถ้วนหน้าในที่สุด

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย (สสพ.) ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารเรื่องราวของคนพิการและความพิการสู่สังคม เพื่อเปลี่ยนวิถีคิดและมุมมอง จึงได้ร่วมกับ บริษัทไปโอสโคป พลัส จำกัด ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ศูนย์สิทธิมนุษยชนเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และอุทยานการเรียนรู้ (TK Park) จัดทำ “โครงการเวทีสัญจร ชวนทำหนังสือคนพิการและการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ 4 ประการ คือ 1) เพื่อเป็นเวทีที่นำเสนอ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และมุมมองต่อคนพิการ 2) เพื่อเชิญชวนนักศึกษานักคิดทั่วไปและคนพิการร่วมส่งผลงานเข้าประกวดหนังสือประสบการณ์คนพิการ 3) เพื่อพัฒนา

นักศึกษา บุคคลทั่วไปและคนพิการให้มีความสามารถในการผลิตหนังสือ และ 4) เพื่อนำหนังสือที่ผลิตนำเสนอในการประชุม “สังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” ทั้งนี้กิจกรรมสำคัญของโครงการ ประกอบด้วย การจัดเวทีสังเคราะห์บทเรียนทำหนังสือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการทำหนังสือ และการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง

โครงการกำกับ ติดตามและประเมินผลภายนอก ภายใต้อำนาจ “โครงการเวทีสังเคราะห์บทเรียนทำหนังสือ คนพิการและการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” เป็นงานอีกส่วนหนึ่งที่ได้ดำเนินไปพร้อมกับการดำเนินงานของโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญอยู่ที่การกำกับ ดูแล ติดตาม ความก้าวหน้า และประเมินผลโครงการทั้งในเชิงประสิทธิภาพ (efficiency) ประสิทธิภาพ (effectiveness) ผลผลิต (output) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลลัพธ์ (outcome)

การกำกับ ติดตามและประเมินผลนี้ เป็นการประเมินแบบกัลยาณมิตรบนพื้นฐานความเชื่อว่าจะวางแผนสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทยและบริษัท ไปโอสโคป พลัส จำกัด ต่างก็มีความปรารถนาดีและตั้งใจที่จะทำงานดังกล่าวให้สำเร็จอย่างมีทั้งประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ดังนั้นการแนะนำแบบกัลยาณมิตรจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย สำหรับวิธีการประเมินนั้น ใช้การสำรวจความคิดเห็นของบุคคลทั่วไปที่เข้าร่วมงาน การสังเกตการณ์การจัดงานแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์หรือพูดคุยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้ง 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้จัดงาน (เจ้าหน้าที่ไปโอสโคป และเจ้าหน้าที่แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย) ผู้เข้าชมงานและร่วมการเสวนา และผู้สนับสนุน เช่น ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าของพื้นที่ที่ใช้เป็นเวทีการจัดงาน

จากการประเมินโครงการในเชิงผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ ประมวลได้ว่า โดยภาพรวมเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จในระดับดีทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กล่าวคือ กิจกรรมย่อยทุกกิจกรรมดำเนินไปตามแผนที่กำหนด โดยมีการปรับเปลี่ยนเชิงกลยุทธ์และปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องอย่างทันต่อสถานการณ์ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมย่อยมีความหลากหลาย ซึ่งหลังจากการจัดเวทีสังเคราะห์แล้ว มีผู้สนใจส่งผลงานเข้าร่วมประกวด 303 คน เรื่องสั้นที่เข้ารอบสุดท้าย มีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง คือ ความหมายของบอย ของ เกศสุดา สวนแก้ว, เด็กในสนาม ของ สุธี เจริญถาวรจิต และชุดพิงษ์ เลิศบุญช่วยกุล, ระหว่างทาง ของ มนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช, เก็บอ้อม ของ โสภณ ฉิมจินดา, In the music box ของ พนิช งามนิยม

เจ้าของผลงานทั้งหมดได้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการและสามารถผลิตหนังสือได้อย่างสมบูรณ์ ส่วนการสำรวจความคิดเห็นของคนทั่วไปที่เข้าร่วมการประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง นั้น คนส่วนใหญ่เห็นว่า ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคนพิการและความพิการได้ในระดับมาก รองลงมา คือ การประชุมเสวนา, หนังสือหรือเอกสารที่แจกในงาน และนิทรรศการ

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่น่าสนใจทั้งในสายตาของคนทั่วไปและในสายตาของสื่อมวลชนที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวของคนพิการ/ความพิการ ได้อย่างชัดเจน ยิ่งเมื่อมีการเสวนาประกอบด้วย ก็ยิ่งทำให้มีพลังในการสื่อสารมากขึ้น นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังเป็นจุดเชื่อมสำคัญของคนทั่วไปที่รักการชมภาพยนตร์ (รวมทั้งการผลิต การสร้างและการกำกับ) กับ คนที่สนใจเรื่องคนพิการและความพิการในสังคมไทย จึงทำให้เกิดการหลอมรวม เชื่อมโยงและบูรณาการทางความคิดของคนทั้งสองประเภทดังกล่าว การที่แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทยจะสานต่อเรื่องนี้ นับเป็นเรื่องที่ดี แต่ก็ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยการประกวดในแต่ละปีนั้น ควรจะต้องเปลี่ยนหัวข้อหลัก (theme) ให้สอดคล้องกับประเด็นที่แผนงานฯ ต้องการจะรณรงค์ ข้อดีประการหนึ่งของการจัดประกวดเป็นประจำ ในช่วงเวลาเดียวกันของทุกปี คือ การสร้างเครดิตและความเป็น authority ให้กับแผนงานเอง ทั้งยังเป็นสร้างการรับรู้และความท้าทายให้แก่นักศึกษาในวงการการสื่อสารที่จะต้องส่งผลงานเข้าร่วม สำหรับเรื่องเงินรางวัล คิดว่าแต่ละรางวัลไม่จำเป็นต้องเป็นเงินจำนวนมาก แต่ควรแสดงให้เห็นว่าเป็นรางวัลที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าในความรู้สึก

ส่วนบทเรียนสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดงานครั้งต่อไป คือ การที่จะต้องเน้นการประชาสัมพันธ์ใน “เวทีสัญจร” ให้มากขึ้น โดยการประสานงานกับเจ้าของพื้นที่อย่างใกล้ชิดและพยายามสร้างเครือข่ายนักวิชาการ และนักวิจารณ์ภาพยนตร์ให้กว้างขวาง เพื่อให้แต่ละเวทีมีสีสันที่แตกต่างกัน ส่วนการคัดเลือกบทและการตัดสินภาพยนตร์ก็ไม่ควรถูกจำกัดอยู่ในกลุ่มคนจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ในเชิงการบริหารจัดการแล้ว ถ้าได้มีการสรุปบทเรียนที่ผ่านมาอย่างเป็นระบบ ก็น่าจะทำให้การจัดงานครั้งต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้ประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการกำหนดรางวัล “ขวัญใจมหาชน”

รายงานสรุปการประเมินผลการจัดกิจกรรมเวทีสัญจร
“ชวนทำหนังสั้น” หัวข้อความพิการ
(Disability Film Award 2008)

ความนำ

เวทีสัญจรชวนทำหนังสั้น หัวข้อความพิการ เป็นกิจกรรมหนึ่งของ “โครงการเวทีสัญจรชวนทำหนังสั้นคนพิการและการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” ดำเนินงานโดยแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทยร่วมกับบริษัท ไบโอสโคป พลัส จำกัด ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และอุทยานการเรียนรู้ (TK Park)

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเวทีสัญจร คือ 1) เพื่อเป็นเวทีที่นำเสนอ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และมุมมองต่อคนพิการ 2) เพื่อเชิญชวนนักศึกษา บุคคลทั่วไปและคนพิการให้ร่วมส่งผลงานเข้าประกวดหนังสั้นประสบการณ์คนพิการ และ 3) เพื่อพัฒนานักศึกษา บุคคลทั่วไปและคนพิการให้มีความสามารถในการผลิตหนังสั้น โดยหนังสั้นจำนวน 5 เรื่องที่ผ่านการคัดเลือกจะนำไปผลิตและนำเสนอในการประชุมสังเคราะห์บทเรียนเพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง

กิจกรรมเวทีสัญจรจัดขึ้นทั้งหมด 10 ครั้ง ในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2551 ดังนี้

14 กุมภาพันธ์	ณ มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี
15 กุมภาพันธ์	ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี
19 กุมภาพันธ์	ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
20 กุมภาพันธ์	ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จ.นครราชสีมา
8 มีนาคม	ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
9 มีนาคม	ณ อุทยานการเรียนรู้ จ.ยะลา
18 มีนาคม	ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
20 มีนาคม	ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก
21 มีนาคม	ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
26 มีนาคม	ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

กิจกรรมหลัก

กิจกรรมหลักในแต่ละเวที ประกอบด้วย

1. การฉายภาพยนตร์และการเสวนา ภาพยนตร์ที่นำมาฉายนั้นคัดมาจาก “ชุดสารคดีประสบการณ์ชีวิตคนพิการ” และภาพยนตร์เกี่ยวกับความพิการที่น่าสนใจ หลังจากที่ได้ฉายจบแล้วได้มีการพูดคุยกับวิทยากรซึ่งมีทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์หรือการวิจารณ์ภาพยนตร์และคนพิการ โดยทั้งหมดจะร่วมกันสะท้อนภาพความเป็นจริงจากภาพยนตร์เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจแก่ผู้ชม
2. นิทรรศการ
3. การแนะนำโครงการประกวดหนังสือสั้นและการส่งผลงานเข้าร่วมการประกวด

ป้ายประชาสัมพันธ์งานเวทีสัญจร
ชวนทำหนังสือ สั้น ติดตั้งบริเวณหน้า
งานในทุกเวที

นิทรรศการและสื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดแสดง
ผู้เข้าชมงานสามารถรับชมและซื้อได้
ในราคาพิเศษ

วิทยากรที่ร่วมให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์
และคนพิการ ซึ่งทุกเวทีจะมีผู้พิการในพื้นที่เป็นวิทยากรด้วย

ผู้เข้าชมภาพยนตร์และร่วม
เสวนา โดยส่วนใหญ่เป็น
นักศึกษาแทบทุกเวที
ยกเว้นที่อุทยานการเรียนรู้
จ.ยะลา ส่วนใหญ่เป็น
บุคคลทั่วไป

เกือบทุกเวที มีผู้พิการเข้า
ร่วมชมภาพยนตร์และร่วม
การเสวนา เพื่อให้มุมมอง
และความคิดเห็น

บรรยากาศการพูดคุยทั่วไปหลังจากจบการเสวนาในแต่ละเวที

วิธีการประเมิน

1. แบบสอบถามผู้เข้าร่วมงาน
2. การสังเกตการณ์การจัดงานแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม
3. การสัมภาษณ์หรือพูดคุยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้ง 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้จัดงาน (ไบโอสโคปและเจ้าหน้าที่แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย) ผู้เข้าชมงานและร่วมการเสวนา และผู้สนับสนุน เช่น ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าของพื้นที่ที่ใช้เป็นเวทีการจัดงาน

ผลการประเมินโดยภาพรวม

จากการประเมินโครงการในเชิงผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ ประมวลผลได้ดังนี้

1. ดำเนินงานตามกำหนดการที่นัดหมาย

การจัดรายการเวทีสัญจรนี้ กล่าวได้ว่า เป็นไปตามกำหนดการที่ระบุไว้ใน หนังสือ “คู่มือโครงการเวทีสัญจรและประกวดหนังสือสั้นหัวข้อ “ความพิการ” ซึ่งเป็นเอกสารการประชาสัมพันธ์ที่สำคัญที่แจกไปกับนิตยสารไบโอสโคป มีเพียงบางรายการที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น การจัดรายการที่มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ เลื่อนจากวันที่ 14 มีนาคม เป็นวันที่ 26 มีนาคม และการ

เพิ่มเติมเวทีสัญจรที่อุทยานการเรียนรู้ จ.ยะลา ในวันที่ 9 มีนาคม (เหตุผลสำคัญที่ไม่ได้ใส่กำหนดการนี้แต่แรก เนื่องมาจากความไม่มั่นใจในสถานการณ์ แต่ท้ายที่สุดผู้จัดงานทุกฝ่าย มีความเห็นร่วมกันว่าควรจัดที่อุทยานการเรียนรู้ ยะลา ตามที่ตั้งใจไว้แต่เดิม เพราะทางพื้นที่มีความพร้อมและมีความตั้งใจที่จะเป็นภาคีร่วม)

ข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ การจัดเวทีสุดท้าย (26 มีนาคม) กับกำหนดการส่งผลงาน (30 มีนาคม) อยู่ใกล้กันเกินไป ทำให้มีเสียงสะท้อนจากผู้เข้าร่วมโครงการที่มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ว่า มีเวลามากกับการหาข้อมูลเพิ่มเติมและการสร้าง plot เรื่อง (ทราบต่อมาภายหลังว่า มีผลงานที่ส่งเข้ามาประกวดด้วย 3 ชิ้น แต่ไม่ได้เข้ารอบ 30 ทีม)

2. การสรุปบทเรียนและปรับปรุงแก้ไข...เวทีต่อเวที

เวทีสัญจรที่มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นเวทีแรกของการจัดงาน ก่อนข้างมีความไม่ลงตัวมาก ทั้งภาพยนตร์ที่เลือกนำมาฉาย การประสานงานกับเจ้าของพื้นที่ การประชาสัมพันธ์กับนักศึกษาและบุคคลทั่วไป การเตรียมการของพิธีกรและวิทยากร อย่างไรก็ตามหลังจากการการจัดงานทุกเวที ทีมผู้ประเมินและผู้จัดงานทั้งไบโอสโโคปและแผนงานฯ ได้ประสานงานและพูดคุยกันตลอด ทำให้เวทีต่อไปมีความพร้อมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกภาพยนตร์ที่นำมาใช้และการดึงความสนใจให้ผู้เข้าชมได้อยู่ร่วมกับรายการเสวนาจนจบ

ในเรื่องนี้จึงต้องชื่นชมทีมงานที่เข้มแข็งของไบโอสโโคป รวมทั้งพิธีกรและคณะวิทยากร

3. จำนวนและความหลากหลายที่ควรจะมีหลากหลาย

ในแต่ละเวทีนั้น ถ้าพิจารณาในเชิงปริมาณ กล่าวได้ว่า มีผู้เข้าร่วมชมน้อยเกินไป ทั้งไม่มีความหลากหลาย จึงทำให้ไม่เกิดบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เท่าที่ควร

ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าแทบทุกเวทีจัดขึ้นที่สถาบันการศึกษา ผู้เข้าร่วมการเสวนาโดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาของสถาบันนั้นๆ ยกเว้น การจัดที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปรากฏว่า ผู้เข้าร่วมงานส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งอาจารย์นัดให้มาเพราะทราบว่ามียุทธการนี้ ส่วนที่มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ ก็เช่นกัน โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาศิลปะ, เทคโนโลยีการศึกษา และรัฐประศาสนศาสตร์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม นอกจากนั้นเป็นนักศึกษาวิชาเอกการละคร ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า เหตุใดจึงแทบไม่มีบุคคลภายนอกเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนท้องถิ่น ซึ่งควรจะเป็น “กำลังสำคัญ” ในการระดมข่าวการประกวดหนังสือ สำหรับผู้พิการในฐานะผู้ชมนั้น บางเวทีก็ไม่มีเลย บุคคลภายนอกประมาณ 3-4 คน ที่เข้าร่วมเวทีที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และบางเวทีในภูมิภาค จากการสอบถาม ได้ความว่า เป็นผู้ที่ทำงานประจำแล้วและทำงานทางด้านการ

สื่อสาร ทราบข่าวการจัดงานเวทีสัญจรและการประกวดหนังสือจากนิยสารไบโอสโคป จึงต้องการที่จะมาฟังและสนใจที่จะส่งผลงานเข้าร่วมประกวดด้วย

ในขณะที่ผู้เข้าร่วมเวทีสัญจรแทบทุกเวทีเป็นนักศึกษา แต่เวทีที่อุทยานการเรียนรู้ จ.ยะลา กลับเต็มไปด้วยความหลากหลาย ทั้งเด็กพิการ ผู้ปกครอง นักศึกษา ผู้แทนส่วนราชการและบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะอุทยานการเรียนรู้ จ.ยะลา เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม เนื่องจากตั้งอยู่ในบริเวณ ศูนย์เยาวชนของเทศบาลซึ่งเป็นย่านชุมชน ทั้งยังเป็นสถานที่ที่นักศึกษาและประชาชนไปใช้บริการเป็นประจำอยู่แล้ว สาเหตุอีกประการหนึ่งน่าจะเนื่องมาจากการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีของศูนย์การศึกษาพิเศษและส่วนราชการอื่นๆ ส่วนสาเหตุสุดท้ายอาจเป็นเพราะไม่มีใครมีการจัดกิจกรรมทำนองนี้

4. จุดอ่อนอยู่กับการประชาสัมพันธ์และช่วงเวลาการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมเวทีสัญจรชวนทำหนังสือหัวข้อ “ความพิการ” นี้ จุดมุ่งเน้นหลัก น่าจะไม่ได้อยู่ที่การเชิญชวนและระดมให้คนส่งหนังสือเข้าประกวด แต่อยู่ที่การเป็นเวทีบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคนพิการ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาและบุคคลทั่วไปได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมุมมองเกี่ยวกับคนพิการและความพิการ ซึ่งการจัดรายการดังกล่าวนี้กล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับบุคคลสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่ง ได้แก่ คนที่สนใจเรื่องภาพยนตร์หรือสื่อต่างๆ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือ คนที่สนใจประเด็นปัญหาคนพิการ แต่สิ่งที่พบก็คือ ผู้เข้าร่วมชมภาพยนตร์และร่วมการเสวนาในทุกเวทีมีน้อยเกินไป

ในเรื่องการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเวทีสัญจรสำหรับบุคคลทั่วไป นับว่าผู้จัดกิจกรรม คือไบโอสโคปทำได้คืออยู่แล้ว ผ่านนิยสารและสื่อต่างๆ ในเครือข่าย แต่การประชาสัมพันธ์ในแต่ละเวทีเป็นเรื่องที่ควรปรับปรุง โดยน่าจะต้องขอความร่วมมือกับเจ้าภาพซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ ซึ่งถ้าเจ้าภาพ “ร่วมด้วยช่วยกัน” ก็จะทำให้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น และยิ่งถ้าแสวงหาความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในท้องถิ่นด้วย ก็จะมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการตามเป้าหมายและมีความหลากหลาย อนึ่งถ้ากิจกรรมนี้จัดในช่วงระหว่างการศึกษา ก็จะได้รับความสนใจมากกว่านี้

อนึ่งในเวทีสุดท้ายที่มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์นั้น ผู้ประเมินซึ่งทำงานกับสื่อท้องถิ่นอยู่แล้ว ก็ได้ติดต่อให้เคเบิลทีวีของจังหวัดนครปฐมมาทำข่าว โดยผู้สื่อข่าวได้การสัมภาษณ์ผู้จัดและวิทยากรออกรายการด้วย

ข้อเสนอแนะในที่นี้ต่อทีมไบโอสโคป คือ ถ้าประสานงานกับเจ้าภาพในแต่ละพื้นที่ให้เชิญสื่อท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาในพื้นที่เดียวกันมาร่วมงานด้วย ก็จะทำให้ข่าวการจัดเวทีสัญจรและ

การประกวดได้รับความสนใจและมีสีสันมากขึ้น โดยถือเสมือนหนึ่งว่า เวทีนี้เป็นเวทีของการแลกเปลี่ยนไปพร้อมกัน

ส่วนข้อเสนอแนะต่อแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย คือ ถ้าแผนงานฯ มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความพิการ (มากกว่าความต้องการที่จะได้หนังสือไปใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง) ก็น่าจะจัดกิจกรรมการประกวดหนังสือหัวข้อความพิการทุกปี โดยมุ่งกลุ่มเป้าหมายหลัก ไปที่นักเรียน นิสิตและนักศึกษา เพราะคนกลุ่มนี้เป็นคนกลุ่มใหญ่และอยู่ในการกำกับดูแลของอาจารย์ เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้เป็นงานในวิชาเรียนชั้นหนึ่ง ก็จะทำให้พวกเขาต้องขวนขวายศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการประกวดในแต่ละปีนั้น ควรจะต้องเปลี่ยน theme ไปเรื่อยๆ ตามประเด็นที่แผนงานฯ ต้องการจะรณรงค์ ข้อดีประการหนึ่งของการจัดประกวดเป็นประจำ ในช่วงเวลาเดียวกันของทุกปี คือ การสร้างเครดิตและความ เป็น authority ให้กับแผนงานเอง ทั้งยังเป็นสร้างการรับรู้และความท้าทายให้แก่นักศึกษาในวงการการสื่อสารที่จะต้องส่งผลงานเข้าชิงรางวัล สำหรับเรื่องเงินรางวัล คิดว่าแต่ละรางวัลไม่จำเป็นต้องเป็นเงินจำนวนมาก แต่ขอให้รางวัลที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าในความรู้สึกเท่านั้น

5. ภาพยนตร์เร้าใจและวิทยากรที่ลงตัว

ภาพยนตร์ที่เร้าใจผู้ชมมากที่สุด ทั้งจากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ ทีมผู้ประเมิน และจากการประเมินของทีมไบโอสโคปเอง ได้แก่ เรื่อง แสมเบอร์เกอร์ และคลิปวิดีโอสั้นๆ 3 ตอน โดยเฉพาะแสมเบอร์เกอร์นั้น จากการประเมินพบว่าเมื่อไปฉายที่เวทีใด ก็จะได้รับ ความสนใจโดยตลอด ทั้งในแง่เนื้อหา รูปแบบการนำเสนอและเบื้องหลังของภาพยนตร์ ซึ่งผู้สร้างเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในวงการการสื่อสารหรือภาพยนตร์ เพียงแต่มีความมุ่งมั่นที่จะทำและมีเรื่องดีๆ ที่อยากจะเล่า จึงเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจของผู้ชมในการส่งผลงานเข้าประกวด

อย่างไรก็ตาม ข้อสังเกตในที่นี้ ก็คือ แสมเบอร์เกอร์ เป็น “เรื่องเล่า” ภายใต้นิยายและบริบทของท้องถิ่น จึงใช้ได้ดีกับการฉายในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและอาจรวมถึงภาคเหนือด้วย (น่าจะเป็นเพราะภาษาและวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน และ/หรือเป็นเพราะว่าผู้ชมแทบทั้งหมดในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นนักศึกษา) แต่ไม่น่าจะเหมาะกับการฉายในพื้นที่ภาคใต้ ความไม่เหมาะสมนี้ เป็นเสียงสะท้อนจากผู้ร่วมประเมินคนหนึ่งซึ่งเป็นอาจารย์ในวิทยาลัยชุมชน จ.ยะลา

สำหรับคณะวิทยากรที่ร่วมสัญจรไปด้วยนั้น กล่าวได้ว่า มีความลงตัว เพราะมีทั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการวิจารณ์ภาพยนตร์ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดประกวดหนังสือและอยู่ในแวดวงความเคลื่อนไหวด้านภาพยนตร์ และผู้ที่มีความรู้ที่แท้จริงในการนำเสนอมุมมองและความคิดเห็นเกี่ยวกับความพิการและความต้องการของคนพิการ โดยข้อคิดที่คณะวิทยากรได้พยายาม

เน้นย้ำเกี่ยวกับการส่งผลงานเข้าประกวด ก็คือ หนังสือไม่ได้ยากอย่างที่คิด แต่เป็นเรื่องที่ใครๆ ก็เข้าถึงได้ เทคนิคการถ่ายทำไม่ใช่ปัญหา เพราะจะมีการอบรมเชิงปฏิบัติการก่อนการผลิตและมีทีมงานสนับสนุนในระหว่างการผลิต แต่สิ่งที่สำคัญกว่า คือ ประเด็นของแก่นเรื่องหรือแนวคิดหลักในการนำเสนอเรื่องความพิการหรือคนพิการรวมถึงโครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอ นอกจากนี้วิทยากรยังได้ย้ำต่อไปว่า แก่นเรื่องประเภทที่แสดงถึงความยากลำบากหรือแสดงให้เห็นว่าความพิการคือภาระของผู้ใกล้ชิดและเป็นภาระของสังคม เป็นแก่นเรื่องที่ไม่ควรนำเสนอหรือไม่ควรส่งเข้าประกวด ส่วนผู้พิการที่ร่วมเป็นวิทยากรนั้น ได้เสนอแนวคิดโดยภาพรวมว่า ควรแสดงให้เห็นความต้องการของผู้พิการและความสามารถของผู้พิการที่ได้รับการสะท้อนว่าเป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เรื่องที่พิเศษหรือพิสดารแต่อย่างใด

6. การรับรู้ความเข้าใจและมุมมองที่เปลี่ยนไปเกี่ยวกับ “ความพิการ”

สำหรับคนที่ได้อ่านหนังสือคู่มือโครงการเวทีสัญจรและประกวดหนังสือ หัวข้อ “ความพิการ” ซึ่งแจกไปกับนิตยสารไบโอสโคป และแจกให้กับผู้เข้าร่วมรายการเวทีสัญจร (ตั้งแต่เวทีที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นต้นมา) กล่าวได้ว่า จะได้ข้อมูลที่จำเป็นครบถ้วน เนื่องจากเนื้อหาสำคัญของคู่มือดังกล่าว ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) รายละเอียดเกี่ยวกับเวทีสัญจรและการส่งผลงานเข้าประกวด 2) ประเด็นเกี่ยวกับความพิการ โดยเน้นการชี้ว่า ความพิการไม่ใช่ภาระของสังคม และการขูประเด็นสิทธิอันชอบธรรมของผู้พิการ และ 3) การวิจารณ์ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับคนพิการ

นอกจากการได้รับข้อมูลข่าวสารจากคู่มือ จากการชมภาพยนตร์และการเสวนาแล้ว ผู้สนใจก็อาจหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากหนังสือที่บริการและจัดจำหน่ายไว้ที่หน้าบริเวณงาน รวมถึงนิทรรศการที่จัดแสดง อย่างไรก็ตาม สำหรับการจัดงานเช่นนี้อีก (ถ้าจะมีครั้งต่อไป) น่าจะจัดทำ “ชุดนิทรรศการเคลื่อนที่” ที่เกี่ยวกับความพิการและคนพิการ (ไม่ใช่เกี่ยวกับการประกวดหนังสือหรือเกี่ยวกับตัวภาพยนตร์) ในลักษณะที่เรียบง่าย น่าสนใจและสั้นๆ สามารถอ่านได้ในเวลาอันรวดเร็ว

สำหรับผู้เข้าชมภาพยนตร์และร่วมฟังการเสวนา ก็จะได้ข้อมูลและความคิดเห็นที่ “มีชีวิต” โดยสรุป ประเด็นความพิการที่ได้พูดคุยกันในทุกเวที มีดังนี้

6.1 ความพิการเป็นเรื่องใกล้ตัว ตัวอย่างที่ชัดเจน ได้แก่ การต้องสวมแว่นของคนสายตาสั้น สายตาวาวหรือสายตาเอียง และความสามารถเดินเหินได้อย่างคล่องแคล่วของคนชราหรือผู้ป่วย ความพิการและความไม่พิการจึงเป็นพรหมแดนที่ถูกกั้นไว้ด้วยเส้นบางๆ

6.2 ความพิการมีหลายประเภท ซึ่งถ้ามีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตามความต้องการของความพิการแต่ละแบบ และเปิดโอกาสให้พวกเขาได้เรียนรู้ “โลก” แบบเดียวกับคนทั่วไป ทั้งได้รับโอกาสในการฟื้นฟูสมรรถภาพ ก็จะทำให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างอิสระและมีความสุข เพราะแม้ว่าคนพิการจะเป็นคนกลุ่มน้อย แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย

การมีร่างกายหรือสภาพการรับรู้ที่ไม่เหมือนคนอื่นๆ ทัวไป ก็ไม่แตกต่างจากความหลากหลายด้านชาติพันธุ์และวัฒนธรรม

6.3 คนพิการไม่ได้ต้องการความเวทนาและสงสาร (แท้จริงแล้วก็ไม่แตกต่างอะไรกับคนอื่นๆ เพราะไม่มีใครเลยที่ต้องการความเวทนาและสงสารจากบุคคลอื่นๆ) คนพิการต้องการการยอมรับในความสามารถและตัวตน (คนทั่วไป ก็ต้องการเช่นนั้นเหมือนกัน) สังคมจึงควรยอมรับในความแตกต่างและหลากหลายที่คนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเหมือนกันหรือมีแบบฉบับเดียวกัน

6.4 คนพิการไม่ได้ต้องการเป็นตัวตก ไม่ต้องการถูกมองว่าเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเป็นภาระ ไม่ต้องการที่จะถูกรังเกียจ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ต้องการการป้อขอหรือการดูแลที่เป็นพิเศษ เกินจริงและไม่ต้องการที่ถูกคาดหวังว่าเป็นคนดีที่ดีกว่าคนธรรมดาๆ

ประเด็นที่กล่าวมาทั้ง 4 ประเด็นข้างต้นนั้น จากการได้พูดคุยและซักถามผู้เข้าร่วมชมภาพยนตร์และการเสวนาหลังจากจบรายการแล้ว พบว่า พวกเขากล่าวในทำนองเดียวกันว่า เป็นการเปิดโลกทัศน์และมุมมองใหม่ๆ เกี่ยวกับความพิการ ทำให้เห็นว่าคนพิการไม่ใช่ภาระของสังคม โดยประเด็นที่เป็นที่รับรู้มากที่สุด ได้แก่ คนพิการมีความสามารถมากกว่าที่เคยคิดและการเข้าใจว่า คนพิการไม่ได้ต้องการการเวทนา หรือแม้กระทั่งการชื่นชมและการดูแลที่เป็นพิเศษ พวกเขาต้องการการยอมรับและความเข้าใจ

โดยสรุปการจัดรายการเวทีสัญจรชวนทำหนังสือ หัวข้อ “ความพิการ” ในครั้งนี้ นับว่าเป็นการสื่อสารเชิงรุกกับประชาชนได้นำพอใจพอสมควร ในอันที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับความพิการและคนพิการในสังคม

รายงานสรุปการประกาศผลการประกวดหนังสือจากโครงเรื่อง หัวข้อ “ความพิการ”

กว่า 300 เรื่องจากทั่วประเทศ

เวทีสุดท้ายของการเดินสายเสวนาสัณจรชนทำหนังสือเกี่ยวกับความพิการได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 26 มีนาคม ที่ผ่านมานี้ มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนการส่งผลงานโครงเรื่องหนังสือเพื่อเข้าประกวดยังคงดำเนินต่อไปจนถึงวันที่ 31 มีนาคม ผลปรากฏว่าท้ายที่สุดแล้วมีผลงานที่ส่งเข้ามาทั้งสิ้น 303 เรื่อง

กองจดหมาย กว่า 300 เรื่องจากทั่วประเทศ

ในลำดับแรกนี้ คณะกรรมการตัดสินซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเขียนบท การผลิตและการวิจารณ์ภาพยนตร์ได้ร่วมกันพิจารณา และคัดเลือกมาเพียง 30 เรื่อง เกณฑ์การตัดสินที่สำคัญ คือ “เป็นหนังสือที่สามารถสื่อสารกับคนดูทั่วไปได้อย่างมีพลัง นำไปสู่ทัศนคติที่ถูกต้องต่อคนพิการ มีคุณภาพด้านการเล่าเรื่อง และสนุกสนานเพลิดเพลิน” จากนั้นจึงได้ประกาศผลการตัดสินทางเว็บไซต์ของนิตยสารไบโอสโคป เมื่อวันที่ 5 เมษายน ที่ผ่านมานี้ และได้มีการนัดหมายให้ผู้เข้ารอบมานำเสนอผลงานด้วยตนเองในวันที่ 8-9 เมษายน วันละ 15 ทีม ละคร 30 นาที

ผลการตัดสิน 30 เรื่องที่ผ่านเข้ารอบแรก มีดังนี้¹

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง	เจ้าของผลงาน
1	หมายลงทะเลเป็น	นายวัลลภ เลิศมงคล
2	ไม่มีชื่อเรื่อง	นายชาญวิทย์ ชมะโชติ
3	เพื่อนใหม่(I will take a friend go home)	ทิฆัมพร ภูพันธ์
4	แสงแรกของวัน	นายชนัดถ์ พงษ์พานิช

¹ เดิมประกาศผลเพียง 30 เรื่อง แต่มีผู้ลงทะเบียนไม่มานำเสนอผลงาน 1 คน จึงเลื่อนลำดับต่อไปมาแทน จึงทำให้มีทั้งหมด 31 เรื่อง

5	ผู้ฉวยโอกาส	นพ.บรรพต หัวใจ ,นพ.รัต รัตนเวริมพงศ์
6	Moneysht of life	นายศศะ คงวิจิตร
7	Fade out ...เดือนรางแห่งชีวิต	ศุภมิตร โสพิพงศ์
8	Be quiet	รามศรี ประเสริฐกลาง
9	Godzilla	นายกรวุฒิ อัครชลาณนท์,นางสาวภพร สังข์เพชร
10	ไม่มีชื่อเรื่อง	กฤษฎา กฤษณะเศรษฐี
11	5 Months	นายฐาตุร เข้มปัญญา
12	สิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตา	กิริติ นาคประสิทธิ์
13	ไม่มีชื่อเรื่อง	นายพาศิณี มะ
14	โครงการหนังสือสั้นความพิการ	นางสาวสิริวิษา วัชรกรณินทร์
15	ความหมายของบอย	เกศสุดา สวนแก้ว
16	3+1เป็น 2	นางสาวเก็จวรินทร์ รื่นพิทักษ์
17	เสียงที่เปลี่ยนวิถี	นายวุฒนง มัดดา
18	จุดจบที่จุดประกาย	กัลณิกา ศรีวงศ์วรรณ
19	ความคิดแบบเด็กๆ	สุธี เจริญถาวรจิต
20	ปรกติ หากคุณเคยมองผู้พิการคิดๆไป คิดใหม่ซะ	นายปิยกร จันทนานนท์
21	ระหว่างทาง	มนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช
22	กว่าจะพบรอยยิ้ม	กัลยา
23	น้อย กับ นิด	นฤมล วรวิเชียรกุล
24	ไม่มีชื่อเรื่อง	โสภณ จิมจินดา
25	สัมผัส	กรกัณฑ์ สุทธิโกเศศ
26	ตลก	รุ่งเกียรติ กิลป์ทวี
27	เสียงกระซิบจากสายลม	ต้นฝน ทรัพย์นิรันดร์
28	In the music box	พนิช งามนิยม
29	ความจริงก็คือ...	นายธนศ มรรคาสกุล
30	วันวาน	นายคมจักร ทองจิบ
31	กาลครั้งหนึ่ง	นายกำพล กิตติพจน์วิไล ,นายธงชัย ตรึงจิตวิลาส

30 เรื่อง 30 Idea กับ การนำเสนอผลงาน

เมื่อตอนบ่ายของวันที่ 8 และเช้าของวันที่ 9 เมษายน ดิฉันได้เข้าร่วมสังเกตการณ์บรรยายภาคทั่วไปทั้งในและนอกห้องที่ใช้เป็นสถานที่ในการนำเสนอผลงาน ทั้งยังได้มีโอกาสพูดคุยอย่างไม่เป็น

ทางการกับผู้นำเสนอ พบว่า กลุ่มบุคคลที่ผ่านเข้ารอบแรกนี้ มีความหลากหลายมากทั้งวัย พื้นฐาน การศึกษาและประสบการณ์ด้านที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ กล่าวคือ มีทั้งเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย นิสิต/นักศึกษาและคนวัยทำงาน สำหรับคนวัยทำงานนั้น มีทั้งแพทย์ art director จากบริษัท โฆษณา นักเขียนที่เติบโตมาจากสายสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักกิจกรรมทางสังคม เป็นต้น แต่สิ่งหนึ่งที่ทุกคนเหมือนกัน คือ ความรักในงานเขียน (เขียนหนังสือ เขียนบท เขียนเรื่องสั้น ฯลฯ) และความรัก ในงานเขียนและงานด้านการผลิตสื่อนี้เป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการส่งผลงานเข้าประกวด โดยส่วนใหญ่ทราบข่าวการประกวดจากนิตยสารไบโอสโคป แต่หลายคนไม่ได้มีโอกาสไปร่วมงาน “เวทีสัญจร ชวนทำหนังสือ” ที่จัดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ บ้างก็ทราบจากโปสเตอร์ที่ติดอยู่ในมหาวิทยาลัย จึงน่าจะ กล่าวได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว แทบทั้งหมดเป็นแฟนคลับของไบโอสโคป

เมื่อถามต่อไปว่า คิดอย่างไรกับประเด็นคนพิการหรือความพิการ ซึ่งต้องนำมาใช้เป็น theme หรือแก่นเรื่อง หรือแนวคิดหลัก หลายคนตอบว่า ตนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการอยู่บ้าง เช่น

สุธี เจริญถาวรรจิต ซึ่งได้นำประสบการณ์ที่เคยมองข้ามรั้วโรงเรียนไปยังสถานฝึกอาชีพคน พิการมาผนวกกับความรักในการเล่นฟุตบอล มาเขียน “ความคิดแบบเด็กๆ” ซึ่งเป็นเรื่องของเด็กพิการ ที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมทีมฟุตบอลกับเด็กปกติ เส้นบางๆ ที่เคยกำหนดเป็นกติกามาใหม่เพื่อให้เกิดความ ยุติธรรมระหว่างเด็กปกติกับเด็กพิการ ในที่สุดก็ลบเลือนไป เหลือไว้แต่ความสุขจากการละเล่นภายใต้ กฎกติกาสากล

ในขณะที่ พนิท งามนิม ซึ่งเป็นคนที่รักกล่องดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ก็ได้้นำเรื่องราวของกล่อง ดนตรีมาเชื่อมโยงกับคนพิการทางการได้ยินคนหนึ่ง ในชื่อเรื่อง “In the Music Box” ตัวละครในเรื่อง เป็นคนที่รักเสียงดนตรีทั้งๆ ที่ไม่ได้ยินเสียง เขาหาซื้อกล่องดนตรีโดยพิจารณาจากแรงสั่นของเส้นเสียง เพื่อที่จะให้กับเพื่อนคนหนึ่งที่กำลังจะได้รับการรักษา ความพิการทางหู โดยต้องการให้เสียงดนตรีจาก กล่องดนตรีของเขาเป็นเสียงแรกที่เพื่อนจะได้ยิน

ส่วน นายชนัดธ์ พงษ์พานิช นักเรียน ม. ปลายจาก โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี กล่าวว่า ตนและเพื่อน ได้รับแรงบันดาลใจและโครงเรื่อง “แสงแรกแห่งวัน” มาจากการได้พูดคุยกับ นักศึกษาไทยผู้พิการทางสายตาคคนหนึ่งที่กำลังเรียนมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

ในบรรดาคนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับคนพิการนั้น กล่าวได้ว่า นายวุฒนง มัดดา นักกิจกรรม และผู้นำทางสังคม จากจังหวัดยะลา เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับคนพิการมากที่สุด เพราะมีลูกสาวเป็น down syndrome จึงทำให้เขาเข้าใจผู้พิการบนพื้นฐานคำสอนทางศาสนา และนั่นก็เป็นแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ผลงานที่ชื่อว่า “เสียงที่เปลี่ยนวิถี” ซึ่งเป็นเรื่องของผู้พิการคนหนึ่งกับการอ่านพระคัมภีร์ ทำนองเสนาะ วุฒนง ทราบข่าวคราวเรื่องประกวดจากโรงเรียนสอนเด็กพิเศษ ซึ่งลูกสาวเรียนอยู่ และใน วันที่จัดเสวนาที่อุทยานการเรียนรู้ จังหวัดยะลา เขาก็ได้ไปเข้าร่วมงานด้วย ในตอนนั้น ไม่ได้คิดหรือไม่ เคยคิดที่จะส่งผลงานเข้าประกวดแต่อย่างใด ตราบจนกระทั่งสัปดาห์สุดท้ายของเดือนมีนาคม เขาจึง

ตัดสินใจ โดยคิดแต่เพียงว่า หนังสือของเขา จะต้องบอกเล่าเรื่องราวของคนพิการสู่สังคม และเชื่อมร้อยโลกของผู้พิการเข้ากับโลกของมุสลิม

วสุนุญ มัดดา นักกิจกรรมทางสังคม
จากยะลา หนึ่งในบรรดาผู้ผ่านการคัดเลือก
รอบแรก

ลูกสาวของวสุนุญ มัดดา ผู้เป็นแรงบันดาลใจ
ให้แก่เขาในการสร้างสรรค์ผลงาน

รองลงมาในด้านความเกี่ยวข้องระหว่างผู้ส่งผลงานกับผู้พิการ น่าจะได้แก่ ชาญวิทย์ ชมะโชติ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ เอกภาพยนตร์ ชั้นปีที่ 3 จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เขาได้รับแรงบันดาลใจจาก “พลอย” แฟนสาวซึ่งเป็นผู้พิการทางการได้ยิน ทั้งสองสื่อสารกันโดยวิธีการ “อ่านปาก” ชาญวิทย์ต้องการทำหน้าที่เพื่อสื่อสารให้คนดูเข้าใจว่า คนพิการก็เป็นคนที่มีความสามารถ ไม่แตกต่างจากคนปกติ

ส่วนบางคน แม้ว่าจะไม่ได้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการหรือความพิการ แต่ก็ต้องการที่จะได้ทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อคนอื่น เช่น นายกรวุฒิ อัครชลาพันธ์ และนางสาวภชพร สังข์เพชร กับผลงานชื่อ “ก๊อตซิลลา” เขาบอกว่า ต้องการทำหน้าที่ให้เด็กๆ ดู ให้เด็กๆ เข้าใจและมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับความพิการ ว่าความพิการเป็นเรื่องปกติเรื่องหนึ่งในสังคมซึ่งมีความหลากหลายของผู้คน โดยใช้ตัวต่อ Lego เป็นตัวสื่อความหมาย

บรรยากาศระหว่างรอการนำเสนอผลงานต่อ
คณะกรรมการฯ

เช่นเดียวกัน คุณหมอบรรพต หัวใจ แพทย์จากโรงพยาบาลค่าย จังหวัดปราจีนบุรี ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่เป็นนักคิด นักฝัน นักอ่านและนักเขียน เขาฝันที่จะทำหนังสือสั้นๆ สักเรื่อง แม้ว่าจะไม่มีประสบการณ์ตรงในด้านการผลิตสื่อ plot หรือโครงเรื่องของเขาค่อนข้างจะยาวยืด โรแมนติก ขาด theme และขาดความสมจริงอยู่บ้าง แต่ก็มีทรัพยากรอยู่มากมายในขั้นตอนของการผลิตจริง

จากการได้เข้าไปนั่งสังเกตการณ์ในห้องนำเสนอผลงาน พบว่าบรรยากาศการพูดคุยไม่ได้เคร่งเครียดหรือกดดันผู้นำเสนอผลงานแต่อย่างใด เริ่มจากการให้ผู้นำเสนอได้นำเสนอแนวคิดหลักของเรื่องและโครงเรื่องของตนเอง ในการนำเสนอ นั้น บางคนนำเสนอโดยการเล่าเป็นฉากเป็นตอนโดยวาทา บางคนเล่าเรื่องประกอบ storyboard ที่นำมาด้วย และบ้างก็ถ่ายภาพของ location ที่ต้องการโดยประมาณ มาให้ชม

บางคนมานำเสนอพร้อมกับผลงานที่
จินตนาการไว้

จากนั้นผู้สัมภาษณ์ก็ซักถามหรือให้ข้อคิดเห็น พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อให้นำไปปรับปรุงแก้ไข ประเด็นสำคัญของการแก้ไข มีหลายประเด็น เช่น ขาดความเป็นไปได้ในการถ่ายทำ (ภายใต้งบประมาณที่กำหนด), ขาดความสมจริงของการดำเนินเรื่องหรือบทสนทนา, ขาดศิลปะในการเล่าเรื่องหรือสื่อความหมายแบบภาพยนตร์ และบ้างมี concept แต่ขาดมุมมองของการเล่าเรื่องและการดำเนินเรื่อง ฯลฯ ซึ่งปรากฏว่าทุกทีมจะต้องกลับไปปรับแต่งและเขียนร่างฉบับใหม่ส่งมาให้คณะกรรมการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งภายในวันที่ 15 เมษายนนี้ จากนั้นคณะกรรมการจึงจะนำร่างฉบับใหม่มาพูดคุยอภิปรายและตัดสินในวันที่ 17 เมษายนนี้ว่า ผลงานชิ้นใดบ้างที่จะผ่านเข้ารอบสุดท้าย

5 เรื่องรอบสุดท้าย

บ่ายของวันที่ 17 เมษายน คณะกรรมการตัดสินได้กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาโครงเรื่องของหนังสือทั้ง 30 เรื่องที่เจ้าของผลงานได้นำไปปรับแก้แล้ว ผลการคัดเลือกรอบสุดท้าย 5 เรื่องปรากฏ ดังนี้

1	ความหมายของบอย	เกศสุดา สวนแก้ว
2	ความคิดแบบเด็กๆ	สุธี เจริญถาวรจิต
3	ระหว่างทาง	มนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช
4	ไม่มีชื่อเรื่อง	โสภณ จิมจินดา
5	In the music box	พนิช งามนิยม

และนั่นก็หมายความว่า ทั้ง 5 เรื่องนี้จะได้รับรางวัลใดรางวัลหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นรางวัลชนะเลิศ (เงินรางวัล 100,000 บาท), รองชนะเลิศอันดับ 1 (เงินรางวัล 50,000 บาท), รองชนะเลิศอันดับ 2 (เงินรางวัล 20,000 บาท), รางวัลขวัญใจประชาชน (เงินรางวัล 10,000 บาท) หรือรางวัลความคิดสร้างสรรค์

(เงินรางวัล 10,000 บาท) สิ่งที่น่าสนใจ ก็คือ หนึ่งใน 5 ทีมนี้ มีผู้พิการอยู่ด้วย นั่นคือ นายโสภณ จิมจินดา

ข้อสังเกตเชิงประเมิน

1. ผู้ที่ผ่านเข้ารอบ 30 ทีมนี้ โดยส่วนใหญ่เป็นแฟนคลับของไบโอสโคป บ้างเป็นแฟนประจำอยู่แล้ว และบ้างก็ไม่ได้อ่านประจำ แต่บังเอิญซื้อฉบับที่มีข่าวการประกวด
2. โดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีโอกาสเข้าร่วมการเสวนา “เวทีสัญจรชวนทำหนังสือ” แต่สร้างสรรค์โครงเรื่องได้แนวคิดหลักหรือแก่นเรื่องมาจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวเองหรือคนใกล้ชิด จากหนังสือคู่มือโครงการเวทีสัญจร และจากการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
3. ผู้มานำเสนองานและญาติมิตรที่มาเป็นกำลังใจ กล่าวว่า ที่นี่ (ไบโอสโคป) ให้การต้อนรับดีมาก เป็นกันเอง เหมือนอยู่บ้าน ไม่ค่อยเครียดเท่าไร
4. ผลงานโดยส่วนใหญ่ 30 ชิ้น เป็นผลงานที่น่าประทับใจ แต่ก็ไม่มีเรื่องใดที่ perfect (ซึ่งก็เป็นธรรมดา) หรือ โดนใจ แต่ละเรื่อง ต่างก็มีจุดเด่นและจุดด้อยคนละด้าน คนละแบบ คณะกรรมการตัดสินกล่าวว่า จะตัดสินหลังจากการพิจารณาผลงานที่ปรับแก้แล้ว เท่านั้น
5. ข้อสังเกตที่น่าสนใจ อยู่ที่ว่า แม้ผู้ส่งผลงานจะมีเจตนาที่แตกต่างกันในการส่งผลงาน แต่พวกเขาก็ไม่ใช่นักล่ารางวัล ที่มุ่งหวังเงินรางวัล
6. สืบเนื่องจากข้อ 4 คิดว่า เมื่อพิจารณาจากความตั้งใจจริง ความมุ่งมั่นของผู้ส่งผลงานและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าของทีมงานไบโอสโคปแล้ว การจัด Workshop น่าจะขยายให้ครอบคลุมกลุ่มคนทั้ง 30 คน/ทีม แทนที่จะเป็นเพียง 5 ทีมที่เข้ารอบสุดท้าย อย่างไรก็ตามการทำเช่นนี้ หมายถึงค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นด้วย แต่น่าจะมีทางออกที่ดี เช่น ทีมที่เหลือรับผิดชอบค่าเดินทางของตนเอง (ในกรณีที่ต้องการเข้าร่วม workshop)
7. ในกรณีที่ไม่มีผลงานใดที่ perfect ที่สุด หรือคืออย่างขาดลอย น่าจะลองปรับเปลี่ยนมาเป็นเพิ่มรางวัลชมเชยแทน หรือมีรางวัลชมเชยมากขึ้น อันจะทำให้มีผลงานที่ได้รับรางวัลมากขึ้น
8. การประกวดเรื่องสั้นที่เกี่ยวกับคนพิการหรือความพิการครั้งนี้ แม้จะเป็นการจัดครั้งแรก แต่นับว่าเป็นการสร้างกระแสที่ดีทีเดียว และควรทำอย่างต่อเนื่องทุกปี

รายงานสรุปการประชุมเทศกาลภาพยนตร์และการสัมมนาเรื่องความพิการ

20 -21 มิถุนายน 2551

ณ โรงแรมเซนทารา เซ็นทรัลเวิลด์

เป้าหมายสำคัญของโครงการการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียน คือ การทบทวนความรู้ที่ได้รับ การทำงานในช่วงที่ผ่านมาอันเป็นประเด็นการทบทวนและการถอยกลับมาทบทวนคิด ก่อนที่จะพัฒนาสู่ก้าวต่อไปอย่างมีทิศทางร่วมกันของแผนงานสร้างสุขภาพคนพิการในสังคมไทยและภาคีต่างๆที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อทบทวน และสังเคราะห์ความรู้ ประสบการณ์ ตัวอย่างรูปธรรม ที่แผนงานฯ ดำเนินการร่วมกับองค์กรเครือข่ายคนพิการ องค์กรทำงานด้านความพิการ คนพิการ หรือร่วมกับ นักวิชาการ
2. เพื่อจัดประชุมนำเสนอบทเรียน อภิปราย และร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาต่อไป
3. เพื่อจัดทำเอกสารรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการประชุม และนำไปใช้เป็น เอกสารอ้างอิงเพื่อการพัฒนาต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. องค์กรเครือข่ายคนพิการ องค์กรทำงานด้านความพิการ/คนพิการ นักวิชาการที่เข้าร่วม โครงการรับทราบข้อมูล ประเด็นสาระ มีส่วนร่วมชี้แนะทางเลือกที่หลากหลายต่อการพัฒนาให้คน พิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในมิติด้านสุขภาพและสังคม
2. ข้อมูล ความเห็น ที่ได้จากการประชุมช่วยขยายกรอบคิดที่เหมาะสมขององค์กร บุคคล ต่างๆที่อยู่ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ข้อสังเกตเชิงประเมินโดยภาพรวม

1. หัวข้อการประชุม เดิมการจัดประชุมครั้งนี้ ใช้ชื่อว่า “การประชุมสังเคราะห์บทเรียน เพื่อก้าวต่อไปอย่างมีทิศทาง” ซึ่งเป็นชื่อที่ค่อนข้างเป็นวิชาการและไม่สื่อถึงเกี่ยวข้องกับ ความพิการ/ คนพิการหรือแม้แต่หนังสือที่ได้จัดประกวดไปด้วย แต่เมื่อเปลี่ยนชื่องานเป็น “เทศกาล ภาพยนตร์และการสัมมนาเรื่องความพิการ” (Film Festival & Seminar 2008) ก็พบว่า เป็นชื่อที่สื่อ ความหมาย และให้ความสำคัญกับภาพยนตร์หรือการประสาผลรางวัลภาพยนตร์มากขึ้น ซึ่งเป็นจุด หนึ่งที่ดึงดูดความสนใจจากผู้รักและหลงใหลภาพยนตร์ให้เข้าร่วมงาน

2. **จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม** มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมากทั้งสองวัน โดยเฉพาะในวันแรกประมาณ 700-800 คน ผู้ร่วมงานมาจากหน่วยงานต่างๆ หลากหลาย ทั้งที่เป็นนักวิชาการ นักวิชาชีพ(แพทย์ พยาบาล บุคลากรสาธารณสุข นักจิตวิทยา) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ นักศึกษารวมทั้งผู้ที่ส่งผลงานเข้าประกวดหนังสือ แม้ว่าจะไม่ได้เข้ารอบ 30 คนสุดท้าย แต่ก็มาร่วมงานเพราะต้องการชมผลงานที่ได้รับรางวัล

3. **สถานที่และบรรยากาศโดยทั่วไป** สถานที่ และการตกแต่งบริเวณโดยรอบมีความเหมาะสม ความโอ่โถง หรูหราและกว้างขวางให้ความรู้สึกสบาย บรรยากาศของงานและโทนสีที่ใช้ในงานรวมทั้งสีเสื้อของทีมงาน ให้ความรู้สึกถึงความร่าเริงและสนุกสนาน

จากการสังเกตการณ์และการได้พูดคุยกับผู้แทนจากสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมค่อนข้างพอใจกับสถานที่จัดงาน แต่ก็มีบางเรื่องที่น่าจะต้องให้ความสนใจมากกว่านี้ นั่นก็คือ พื้นห้องซึ่งเป็นพรม พรมไม่เหมาะกับล้อรถเข็นเพราะล้อรถจะจมไปกับพื้นผ้า ทำให้เข็นรถได้ยาก ต้องใช้พลกำลังมาก นอกจากนี้ยังมีผู้พิการบนรถเข็น 1-2 คนหกล้มเพราะสะดุดกับธรณีประตูที่มีระดับสูงกว่าพื้นโดยไม่มีการปูลาดเพื่อปรับระดับ (เจ้าหน้าที่ได้มาจัดการให้ภายหลัง)

4. **พิธีเปิด** พิธีเปิดการประชุมเป็นไปด้วยความราบรื่น พิธีกรสามารถดำเนินรายการเป็นไปด้วยดีและน่าประทับใจ หลายคนใจจดใจจ่อกับการประกาศผลรางวัล ซึ่งส่วนใหญ่ทราบจากนิทรรศการและจาก teaser แล้วว่ามี 5 เรื่องที่เข้ารอบ และตั้งใจว่าจะได้ชมเรื่องที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ แต่ปรากฏว่าการฉายหนังรางวัลต้องถูกตัดทิ้งไป ผู้ร่วมงานส่วนหนึ่งจึงรู้สึกผิดหวัง นอกจากนี้ การประกาศผลรางวัลสร้างสรรค์ยอดเยี่ยม (2 รางวัลสุดท้าย) ก็ทำให้คนสับสนหรือไม่แน่ใจกับการประกาศของพิธีกรอยู่บ้าง (ผู้ประสานงานควรให้ความมั่นใจและซักซ้อมกับพิธีกรก่อนว่า ข้อมูลในมือนั้นถูกต้องแล้ว) และถ้าเป็นไปได้ ควรจะมีการประกาศผล popular vote ในช่วงพิธีเปิดด้วย

5. **นิทรรศการและเกม** จากการสังเกตพบว่า เกมได้รับความสนใจจากผู้ร่วมงาน โดยเฉพาะผู้พิการพอสมควร แต่ไม่มากนักและไม่เข้าใจเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาเรื่องเสียงที่อาจจะไปรบกวนการประชุม หากจัดนอกห้องประชุมใหญ่ คงจะเรียกความสนใจได้มากกว่า แต่ข้อดีของการจัดในห้องประชุมใหญ่ ก็คือ ทำให้การประชุมกลุ่มในช่วงที่มีคนฟังน้อย ไม่ดูเงียบเหงาเกินไป

ด้านนิทรรศการ พบว่า รูปแบบและเนื้อหาของนิทรรศการมีความน่าสนใจ ผู้อ่านรู้สึก “สนุก” กับการค้นหาเพื่อปะติดปะต่อกันระหว่าง “เรื่องราว” กับชื่อและภาพของบุคคล ส่วนการแสดงสินค้า เช่น มุมเครื่องประดับที่ทำจากปีกแมลงทับ, มุมขายหนังสือและเสื้อยืด หรือการแสดงความสามารถของผู้พิการ ทั้งการวาดภาพด้วยปากและการนวดต่างก็ได้รับความสนใจจากผู้ร่วมงานอย่างมากเช่นกัน โดยเฉพาะการนวด

การสังเกตการณ์การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการในระหว่างอาหารกลางวันหรืออาหารว่าง พบว่า มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่น่าสนใจ เช่น พยาบาลวัยกลางคนคนหนึ่งเล่าว่า ตนเองเกือบพิการ เพราะถูกคนเมาขับรถชน แต่ด้วยความรู้ที่มีอยู่ จึงบอกคนที่มาช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องว่าจะต้องปฏิบัติ ต่อตัวเธออย่างไร

6. **การประชุมกลุ่ม** ปัญหาสำคัญคือ ขนาดของห้องไม่เหมาะสมกับจำนวนผู้ฟัง โดยภาพรวม ด้านวิทยากรและพิธีกรของทุกห้องดี เป็นผู้ที่มีความรู้และจุดประกายการมีส่วนร่วมจากผู้ฟังได้ดี จน บางครั้งผู้ดำเนินรายการต้องตัดบทบ้าง เพื่อรักษาเวลามิให้การประชุมเยิ่นเย้อจนเกินไป

ห้องประชุมย่อยที่ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมประชุมมากที่สุด ได้แก่ ห้องฉายภาพยนตร์ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าเป็นห้องที่ผ่อนคลายมากที่สุด ผู้ชมได้รับทั้งความบันเทิงจากภาพยนตร์และได้ ความรู้ ข้อคิดจากวิทยากรที่ร่วมเสวนา

ส่วนใหญ่ของผู้ชม ต้องการเข้ามาชมหนังสั้นที่ได้รับรางวัล และบ้างก็ต้องการชมภาพยนตร์ดีๆ เช่น Music Within, Every Little Thing ฯลฯ โดยเฉพาะเรื่องสุดท้ายของวันที่สอง (ซึ่งพบว่ามียุโรป คนเข้ามาถามเพื่อต้องการการยืนยันว่า จะมีการฉายตามกำหนดการหรือไม่- จุดประสงค์หลักของคน กลุ่มนี้อยู่ที่ภาพยนตร์ มากกว่า เรื่องความพิการ) ห้องนี้จึงกลายเป็นห้องเล็กที่แออัดไปถนัดใจ

สำหรับเรื่องการฉายภาพยนตร์นี้ ได้มีข้อเสนอที่น่าสนใจจากผู้ร่วมงานสองประการ *ประการ แรก* น่าจะแยกห้องฉายภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลไปอีกห้องหนึ่ง โดยมีกำหนดการเป็นรอบๆ ฉายหนัง สั้นทั้ง 5 เรื่อง ตลอดทั้งวันเป็นช่วงๆ หรืออาจจะนำหนังสั้น เฉพาะหนังสั้นดีๆ มาฉายด้วย (แทนที่จะ กำหนดให้วันแรกฉาย 2 เรื่อง อีกวันหนึ่ง 3 เรื่อง เป็นต้น) ส่วนอีกห้องหนึ่งฉายเฉพาะภาพยนตร์ยาวๆ ตลอดทั้งวัน ผู้ที่เข้าชมห้องนี้ จะได้ชมอย่างมีสมาธิ โดยไม่ต้องวอกแวกกับการเดินเข้าเดินออก

ประการที่สอง sub-title ภาษาไทยตัวเล็กเกินไปและจางเกินไป ทำให้คนที่นั่งด้านหลังไม่สามารถอ่านได้ นอกจากนี้การมี sub-title ภาษาไทย ก็เป็นอุปสรรคต่อผู้พิการทางสายตาด้วย(ในวันที่ สอง มีผู้ให้เสียงพากย์ภาษาไทย ทำให้ผู้พิการทางสายตาได้เข้าใจว่าหนังต้องการสื่ออะไร โดยใช้ จินตนาการจากเสียงที่ได้ยิน) ส่วนผู้พิการทางหู ไม่มีปัญหา เพราะมีล่ามช่วยแปลภาษามือ

โดยสรุปการจัดงาน “เทศกาลภาพยนตร์และการสัมมนาเรื่องความพิการ” (Film Festival & Seminar 2008) ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในระดับมากทั้งในเชิงผลผลิต ผลลัพธ์และ ผลกระทบ

**ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการต่อภาพรวมของงาน
เทศกาลภาพยนตร์และการสัมมนาเรื่องความพิการ**

ส่วนที่ 1 สถานภาพกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	29	32.6
หญิง	60	67.4
รวม	89	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	5	5.6
นักศึกษา	10	11.2
อาจารย์	6	6.7
สื่อมวลชน	2	2.2
องค์กรเอกชน	35	39.3
ประชาชนทั่วไป	31	38.8
รวม	89	100

จากตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามหรือกลุ่มตัวอย่างของการสำรวจนี้มีจำนวนทั้งหมด 89 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 67.4 และเป็นผู้ชาย ร้อยละ 32.6 โดยอยู่ในกลุ่มอาชีพ 3 อันดับแรก เรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ องค์กรเอกชน (ร้อยละ 39.3) เช่น มูลนิธิเพื่อคนพิการ, มูลนิธิคริสเตียนเพื่อเด็กพิการ ฯลฯ ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 38.8) เช่น นักกายภาพบำบัด, ศิลปินอิสระ ฯลฯ และนักศึกษา (ร้อยละ 11.2)

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ

ตารางที่ 2 เหตุผลในการเข้าร่วมงาน

เหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
อยากรู้เรื่องความพิการ/คนพิการ	71	79.8
อยากดูหนัง/ทำหนังสั้น	36	40.4
โรงเรียน/อาจารย์ให้มา	13	14.6
เพื่อน/คนรู้จักชวนมา	9	10.1
อื่นๆ (ระบุ)	21	23.6

จากตารางที่ 2 เหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 อันดับแรก คือ อยากรู้เรื่องความพิการ/คนพิการ (ร้อยละ 79.), อยากดูหนัง/ทำหนังสั้น (ร้อยละ 40.4) และเหตุผลอื่นๆ (ร้อยละ 23.6) เช่น ต้องการทราบแนวคิด เกี่ยวกับการฟื้นฟูผู้พิการ

ตารางที่ 3 การรับทราบข่าวและกิจกรรมโครงการจากสื่อแต่ละประเภท

สื่อ	จำนวน	ร้อยละ
โปสเตอร์	3	3.4
งานแถลงข่าวเปิดโครงการ	6	6.7
รายการวิทยุ	2	2.2
อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์	7	7.9
หนังสือ/นิตยสาร	18	20.2
คนรู้จัก/เพื่อน/อาจารย์	37	41.6
อื่นๆ (หนังสือเชิญ/ ภาติเครือข่าย)	34	38.2

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทราบเรื่องการจัดประชุมในครั้งนี้จากสื่อต่างๆ 3 อันดับแรก คือ สื่อบุคคล (ร้อยละ 41.6) ได้แก่ คนรู้จัก/เพื่อน/อาจารย์ รองลงมา คือ สื่ออื่นๆ (ร้อยละ 38.2) เช่น หนังสือเชิญประชุม, ภาติเครือข่าย และ สื่อสิ่งพิมพ์ (ร้อยละ 20.2) เช่น หนังสือ/นิตยสาร

ตารางที่ 4 ประเภทของสื่อและกิจกรรมที่เข้าร่วม

สื่อ/ กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
เล่นเกม	7	7.9
ชมนิทรรศการ	75	84.3
ชมภาพยนตร์	69	77.5
ร่วมประชุมเสวนา	63	70.8
อื่นๆ	8	9.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของการประชุม โดยกิจกรรมที่เข้าร่วมมาก 3 อันดับแรก คือ การชมนิทรรศการ (ร้อยละ 84.3), การชมภาพยนตร์ (ร้อยละ 77.5) และ การประชุมเสวนา (ร้อยละ 70.8)

ตารางที่ 5 ความเข้าใจเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการจากสื่อและกิจกรรมแต่ละประเภท

สื่อ/ กิจกรรม	จำนวน (ร้อยละ) ของระดับความเข้าใจ				คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
ภาพยนตร์	-	22 (24.7)	64 (71.9)	3(3.0)	2.74	มาก
นิทรรศการ/เกม	9(10.1)	41(47.2)	35(38.8)	4 (4.5)	2.30	ปานกลาง
ประชุมเสวนา	1(1.1)	32(36.0)	50(56.2)	6(6.7)	2.52	ปานกลาง
หนังสือ/เอกสาร	3 (3.4)	37(41.6)	48(53.9)	1(1.1)	2.51	ปานกลาง
รวม					2.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 สื่อที่สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ ดังนี้ คือ ภาพยนตร์ (ร้อยละ 71.9), การประชุมเสวนา (ร้อยละ 56.2), หนังสือ/เอกสารที่แจกในงาน (ร้อยละ 53.9) และ นิทรรศการ/เกม (ร้อยละ 35.8)

กล่าวโดยภาพรวม เมื่อคำนวณจากค่าเฉลี่ย พบว่า สื่อ/กิจกรรมที่ใช้ในการประชุมได้ก่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องคนพิการ/ความพิการ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทพบว่า ภาพยนตร์ เป็นสื่อ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{x} = 2.74$) ในขณะที่สื่ออื่นๆ ก่อให้เกิดความเข้าใจในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ดังนี้ การประชุมเสวนา ($\bar{x} = 2.52$), หนังสือ/เอกสารที่แจกในงาน ($\bar{x} = 2.51$) และนิทรรศการ/เกม ($\bar{x} = 2.30$)

ตารางที่ 6 ความน่าสนใจของสื่อ/ กิจกรรมแต่ละประเภท

สื่อ/ กิจกรรม	ระดับความน่าสนใจ (คิดเป็นร้อยละ)			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ
ภาพยนตร์	1.1	16.9	79.8	2.2
นิทรรศการ/เกม	11.2	38.2	49.4	1.1
ประชุมเสวนา	-	31.5	65.2	3.4
หนังสือ/เอกสารในงาน	5.6	32.6	61.8	-

จากตารางที่ 6 พบว่า ในความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สื่อที่มีความน่าสนใจในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ภาพยนตร์ (ร้อยละ 79.8), การประชุมเสวนา ทั้งหัวข้อเนื้อหาและรูปแบบ (ร้อยละ 65.2), หนังสือ/เอกสารที่แจกในงาน (ร้อยละ 61.8) และนิทรรศการ/เกม (ร้อยละ 49.4)

ตารางที่ 7 ร้อยละของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการของผู้ตอบแบบสอบถาม

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การชมภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการ		
เคย	38	42.7
<u>ไม่เคย</u>	51	57.3
รวม	89	100
การชมนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการ		
<u>เคย</u>	46	51.7
ไม่เคย	43	48.3
รวม	89	100
การเข้าร่วมประชุมเสวนาเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการ		
<u>เคย</u>	52	58.4
ไม่เคย	37	41.6
รวม	89	100
การซื้อหนังสือเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการที่จำหน่ายในงาน		
ซื้อ	26	29.2
<u>ไม่ซื้อ</u>	63	70.8
รวม	89	100
ความคิดที่จะร่วมงานกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการในครั้งต่อไป		
<u>เข้าร่วม</u>	71	79.8
คิดว่าไม่	2	2.2
ไม่แน่ใจ	16	18.0
รวม	89	100

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.7 ไม่เคยชมภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการ ส่วนร้อยละ 42.7 ตอบว่า เคยชม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.3 เคยชมนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่อง

คนพิการ/ความพิการ และร้อยละ 58.4 เคยการเข้าร่วมประชุมเสวนาเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.8 ไม่ได้ซื้อหนังสือเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการที่วางจำหน่ายในงาน และร้อยละ 79.8 คิดว่าจะเข้าร่วมงานกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องคนพิการ/ความพิการในครั้งต่อไปอีก ในขณะที่ร้อยละ 18 ตอบว่า ไม่แน่ใจ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับนิทรรศการ เกม/การแสดง และเอกสาร

ตารางที่ 8 ความน่าสนใจและความเข้าใจจากนิทรรศการ เกม/การแสดง และเอกสาร

หัวข้อ/ ประเด็น	ระดับความน่าสนใจ/ความเข้าใจ (คิดเป็นร้อยละ)			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ
1. สถานที่จัดแสดงนิทรรศการดี/น่าสนใจ	7	44	38	-
2. การจัดป้ายนิทรรศการดี/ น่าสนใจ	13.5	57.3	28.1	1.1
3. เนื้อหาที่น่าสนใจมีความน่าสนใจ	3.4	55.1	4.4	1.1
4. เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความพิการ	3.4	49.4	44.9	2.2
5. การออกแบบป้ายนิทรรศการดี/น่าสนใจ	13.5	49.4	37.1	-
6. เอกสารที่แจกดีมีคุณภาพ	1.1	31.5	61.8	5.6
7. เกม/การแสดงที่จัดมีความน่าสนใจ	13.5	64.0	15.7	6.7
8. เกม/การแสดงที่จัดทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ	11.2	56.2	28.1	4.5

ตารางที่ 8 เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับนิทรรศการ เกม/การแสดง และเอกสาร ส่วนใหญ่ตอบว่า มีความน่าสนใจ/และสามารถสร้างความเข้าใจเรื่องคนพิการ/ความพิการได้ในระดับปานกลาง

ในเรื่องนิทรรศการ พบว่า สถานที่จัดแสดงนิทรรศการ, การจัดป้ายนิทรรศการ ตลอดจนการออกแบบและเนื้อหา มีความน่าสนใจและสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องคนพิการและความพิการ ในระดับปานกลาง

ส่วนเอกสารประกอบการประชุม/หนังสือที่ใช้ พบว่า มีความน่าสนใจและสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจได้ในระดับมาก

ในขณะที่เกมและการแสดงต่างๆ มีความน่าสนใจและสร้างความเข้าใจได้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 9 ภาพรวมของนิทรรศการ

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายนิทรรศการสามารถสื่อความเข้าใจแก่ผู้ชม		
ง่าย	75	84.3
ยาก	14	15.7
รวม	89	100
ลักษณะการเดินชมนิทรรศการ		
เดินชมอย่างละเอียดทุกป้าย	30	33.7
เดินชมอย่างละเอียดเป็นบางป้าย	38	42.7
เดินชมอย่างผ่านๆเพื่อดูภาพรวม	21	23.6
รวม	89	100
เอกสารที่แจกในงาน		
ไม่ได้รับ	5	5.6
ได้รับ แต่ยังไม่ได้อ่านโดยละเอียด	43	48.3
ได้รับและได้อ่านแล้ว	41	46.1
รวม	89	100
ภาพรวมของการจัดนิทรรศการ		
ดี	80	89.9
ควรปรับปรุง	9	10.1
รวม	89	100

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 84.3 ตอบว่า ป้ายนิทรรศการสามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายแก่ผู้ชม มีเพียงร้อยละ 15.7 ตอบว่า เข้าใจยาก

ผู้เข้าชมนิทรรศการส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.7 เดินชมนิทรรศการอย่างละเอียดเป็นบางป้าย ร้อยละ 33.7 เดินชมอย่างละเอียดทุกป้าย และร้อยละ 23.6 เดินชมอย่างผ่านๆเพื่อดูภาพรวม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.3 ได้รับเอกสารแล้ว แต่ยังไม่ได้อ่านอย่างละเอียด ร้อยละ 46.1 ได้รับและได้อ่านแล้ว ส่วน ร้อยละ 5.6 ตอบว่าไม่ได้รับเอกสาร

โดยภาพรวมของการจัดนิทรรศการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.9 ตอบว่าดีอยู่แล้ว เพราะสื่อความหมายเข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจน เข้าภาพมีความเป็นกันเอง น้อยๆ ที่ทีมงานร่วมมือช่วยเหลือกันดี

นิทรรศการและหัวข้อการเสวนามีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย ทำให้เข้าใจคนพิการมากขึ้น รวมถึงสร้างโอกาสให้คนพิการ อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางรวมพลัง รวมความรู้และการสร้างพลังใจให้คนพิการอนาคต อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 10.1 ตอบว่า ควรปรับปรุง เนื่องจากทางเดินภายในงานไม่สะดวก สถานที่คับแคบ การจัดห้องภาพยนตร์คับแคบ และควรเพิ่มความหลากหลายของเครือข่ายและกลุ่มที่ทำงานคนพิการ

หมายเหตุ

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (3= มาก 2=ปานกลาง 1= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

**ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ
ต่อการประชุมย่อย “ศาสนาพุทธกับความพิการ”**

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 27 ราย ต่อการประชุมกลุ่มในหัวข้อ “ศาสนาพุทธกับความพิการ” สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

ตารางที่ 1 ร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	8	29.6
หญิง	19	70.4
รวม	27	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	1	3.7
นักศึกษา	1	3.7
อาจารย์	-	-
สื่อมวลชน	1	3.7
องค์กรเอกชน	9	33.3
ประชาชนทั่วไป	9	33.3
อื่นๆ	6	22.2
รวม	27	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 27 คน เป็น ชาย ร้อยละ 29.6 เป็น หญิง ร้อยละ 70.4 เป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาชีพต่างๆ เรียงตามลำดับ ดังนี้ องค์กรพัฒนาเอกชน (ร้อยละ 33.3) ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 33.3) อื่นๆ เช่น (ร้อยละ 22.2) เช่น นักเรียน นักศึกษา และ สื่อมวลชน (ร้อยละ 3.7)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

ตารางที่ 2 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

กิจกรรม	ร้อยละความเข้าใจ				ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
1.เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้ดี	5	48.1	33.3	-	1.85	0.72
2.ตั้งประเด็นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้ดี	3.7	59.3	37.0	-	1.67	0.55
3.สรุปและเชื่อมโยงประเด็นการประชุมได้ดี	-	48.1	51.9	-	1.48	0.51
4.ควบคุมเวลาการอภิปรายได้ดี	3.7	44.4	48.1	3.7	1.63	0.74
5.วิทยากรสามารถจุดประกายความคิดเห็นเรื่องที่ประชุม	3.7	40.7	55.6	-	1.48	0.58
6.วิทยากรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมชัดเจน	3.7	25.9	66.7	3.7	1.44	0.75
7.วิทยากรเปิดโอกาสให้นำเสนอความคิด/ซักถาม	14.8	55.6	29.6	-	1.85	0.66
8.วิทยากรนำเสนอตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม	-	37.0	63.0	-	1.37	0.49
9.เทคนิคการพูดของวิทยากรเกิดความน่าสนใจ	3.7	40.7	55.6	-	1.48	0.58
10.วิทยากรให้ความเห็นเชิงเสนอแนะการดำเนินการ- เกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ	3.7	51.9	44.4	-	1.59	0.57
11.เอกสารที่แจกมีสาระน่าสนใจ	3.7	33.3	63.0	-	1.44	0.70
12.เอกสารมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม	-	48.1	51.9	-	1.48	0.51
13.เอกสารช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้าประชุม	-	48.1	51.9	-	1.48	0.51
14.ความพึงพอใจสภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้	-	22.2	77.8	-	1.22	0.42
15.เนื้อหาในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมน่าสนใจ	7.4	37.0	55.6	-	1.52	0.64

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับประชุมเสวนา ดังนี้

ในส่วนผู้ดำเนินรายการ พบว่า เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =1.85) สามารถตั้งประเด็นนำเสนอในการอภิปราย/แสดงความคิดเห็นได้ดีในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =1.67) สามารถสรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดีในระดับมาก ($\bar{x}$ =1.48) และสามารถควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}$ =1.63)

วิทยากร มีความสามารถในการจุดประกายความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมในระดับมาก ($\bar{x}$ =1.48) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ดี ในระดับมาก ($\bar{x}$ =1.44) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิด หรือซักถามได้ ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}$ =1.85) นำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม ในระดับ มาก ($\bar{x}$ =1.37) เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟัง

เกิดความสนใจติดตาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.48$) ให้ความคิดเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการได้ดี ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.59$)

ในเรื่องเอกสารที่แจกในการประชุมมีสาระที่น่าสนใจ ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.44$) เอกสารที่แจกมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.48$) ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุมในระดับ มาก ($\bar{x} = 1.48$) สภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องประชุม มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x} = 1.22$)

เนื้อหาสาระในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมมีความน่าสนใจและตรงประเด็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.52$)

ตารางที่ 3 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประชุมเสวนา

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม/ซักถาม		
เหมาะสมแล้ว	12	44.4
น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้	15	55.6
รวม	27	100

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 44.4 คิดว่า การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/ซักถามของผู้เข้าร่วมประชุมอยู่ในระดับ เหมาะสมแล้ว ในขณะที่ ร้อยละ 55.6 คิดว่าน่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้

ส่วนที่ 3 ศาสนาพุทธกับความพิการ

ตารางที่ 4 ร้อยละความเข้าใจหลังจากการประชุมเสวนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การมองว่าคนพิการเป็นผู้ด้อยโอกาสและควรได้รับการสงเคราะห์นั้นทำให้คนพิการจำนวนมากถูกจำกัดเสรีในทางเลือกน้อยลงหรือไม่		
เข้าใจชัดเจนดี	12	44.4
เข้าใจชัดเจนพอควร	13	48.1
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	2	7.4
รวม	27	100
การสงเคราะห์ผู้พิการเป็นหนึ่งในหลายความคิดภายใต้วัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธมาก-น้อยเพียงใด		
เข้าใจชัดเจนดี	9	33.3
เข้าใจชัดเจนพอควร	15	55.6
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	3	11.1
รวม	27	100
ถ้าเราต้องการจะเปลี่ยนความคิดกระแสหลักของสังคมต่อคนพิการภายใต้อิทธิพลของศาสนา วัฒนธรรม และความเชื่อ ควรจะดำเนินการอย่างไร		
เข้าใจชัดเจนดี	6	22.2
เข้าใจชัดเจนพอควร	18	66.7
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	3	11.1
รวม	27	100
โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเสวนาเรื่องนี้		
พึงพอใจ	22	81.5
ควรมีการปรับปรุงแก้ไข	5	18.5
รวม	27	100

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจ เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็น ดังนี้

หัวข้อ “การมองว่าคนพิการเป็นผู้ด้อยโอกาสและควรได้รับการสงเคราะห์นั้นทำให้คนพิการจำนวนมากถูกจำกัดเสรีภาพในทางเลือกน้อยลงหรือไม่” ร้อยละ 48.1 เข้าใจชัดเจนพอควร, ร้อยละ 44.4 มีความเข้าใจชัดเจนดี และ ร้อยละ 7.4 ยังไม่ค่อยเข้าใจ

หัวข้อ “การสงเคราะห์ผู้พิการเป็นหนึ่งในหลายความคิดภายใต้วัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธมาก-น้อยเพียงใด” ร้อยละ 55.6 เข้าใจชัดเจนพอควร, ร้อยละ 33.3 มีความเข้าใจชัดเจนดี และร้อยละ 11.1 ยังไม่ค่อยเข้าใจ

หัวข้อ “ถ้าเราต้องการจะเปลี่ยนความคิดกระแสหลักของสังคมต่อคนพิการภายใต้อิทธิพลของศาสนา วัฒนธรรม และความเชื่อ ควรดำเนินการอย่างไร” ร้อยละ 66.7 เข้าใจชัดเจนพอควร, ร้อยละ 22.2 มีความเข้าใจชัดเจนดี และร้อยละ 11.1 ยังไม่ค่อยเข้าใจ

โดยภาพรวม ร้อยละ 81.5 มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย เพราะ ศาสนาสอนให้ได้คิดหลายอย่าง เช่นความพิการไม่ใช่กรรมเวรหรือสิ่งที่ขาดหายไป ไม่เป็นอุปสรรคในการต่อสู้ได้ มีโอกาสฟังความรู้ที่แลกเปลี่ยนแล้วนำวิธีคิดปฏิบัติไปใช้ แต่ ร้อยละ 18.5 เห็นว่า ควรปรับปรุง ในเรื่องการปรับเวลาให้สั้นกว่านี้ มีวิทยากรบางท่านยังพูดไม่ตรงประเด็น และน่าจะมีการอภิปรายเกี่ยวกับภาพยนตร์ (นิพพาน) มากกว่านี้ เพราะมีประเด็นดีๆ มาก

หมายเหตุ

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (1= มาก 2=ปานกลาง 3= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

**ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ
ต่อการประชุมย่อย “กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง”**

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 47 คน ต่อการประชุมย่อยในหัวข้อ “กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง” สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

ตารางที่ 1 ร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	16	34.0
หญิง	31	66.0
รวม	47	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	2	4.3
นักศึกษา	3	6.4
อาจารย์	1	2.1
สื่อมวลชน	1	2.1
องค์กรเอกชน	26	55.3
ประชาชนทั่วไป	9	19.1
อื่นๆ	5	10.6
รวม	47	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีทั้งหมด 47 คน ส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 66 และเป็นผู้ชาย ร้อยละ 34 ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพ 3 อันดับแรกดังนี้ องค์กรเอกชน (ร้อยละ 55.3) เช่น ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, มูลนิธิคริสเตียนเพื่อเด็กพิการ, ชมรมกลุ่มเพื่อน ฯลฯ ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 19.1) และ อื่นๆ (ร้อยละ 10.6) เช่น อาสาสมัครคนพิการ, โรงพยาบาลบ้านตาก, นักสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

ตารางที่ 2 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

กิจกรรม	ร้อยละความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
1.เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้ดี	6.4	46.7	46.9	-	1.60	0.61
2.ตั้งประเด็นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้ดี	-	40.4	59.6	-	1.40	0.50
3.สรุปและเชื่อมโยงประเด็นการประชุมได้ดี	-	40.4	59.6	-	1.40	0.50
4.ควบคุมเวลาการอภิปรายได้ดี	-	66.0	34.0	-	1.66	0.48
5.วิทยากรสามารถสรุปประกายความคิดเห็นเรื่องที่ประชุม	2.1	40.4	57.4	-	1.45	0.54
6.วิทยากรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมชัดเจน	2.1	38.3	59.6	-	1.43	0.54
7.วิทยากรเปิดโอกาสให้นำเสนอความคิด/ซักถาม	12.8	44.7	38.3	4.3	1.83	0.82
8.วิทยากรนำเสนอตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม	2.1	44.7	53.2	-	1.49	0.55
9.เทคนิคการพูดเชิงวิทยากรเกิดความน่าสนใจ	2.1	40.4	57.4	-	1.45	0.54
10.วิทยากรให้ความเห็นเชิงเสนอแนะการดำเนินการ-เกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ	6.4	57.4	36.2	-	1.70	0.59
11.เอกสารที่แจกมีสาระน่าสนใจ	10.6	38.3	36.2	14.9	2.04	1.04
12.เอกสารมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม	6.4	40.4	36.2	17.0	2.04	1.06
13.เอกสารช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้าประชุม	4.3	42.6	36.2	17.0	2.02	1.05
14.ความพึงพอใจสภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้	4.3	53.2	42.6	-	1.62	0.57
15.เนื้อหาในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมน่าสนใจ	4.3	57.4	38.3	-	1.66	0.56

จากตารางที่ 2 พบว่า ในส่วนผู้ดำเนินรายการนั้น เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.60$) สามารถตั้งประเด็นนำเสนอในการอภิปราย/แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.40$) สรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดีในระดับมาก ($\bar{x} = 1.40$) และสามารถควบคุมเวลาในการอภิปรายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.66$)

ในส่วนวิทยากร พบว่า วิทยากรมีความสามารถในการสรุปประกายความคิดเห็นต่อที่ประชุมในระดับมาก ($\bar{x} = 1.45$) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ดีในระดับมาก ($\bar{x} = 1.43$) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิด หรือซักถามได้ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.83$) นำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.49$) มีเทคนิคในการพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตาม ในระดับ มาก ($\bar{x} = 1.45$) ให้ความคิดเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการได้ดี ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.70$)

เรื่องเอกสารที่แจกในการประชุม พบว่า มีสาระที่น่าสนใจ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.04$) เอกสารที่แจกมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.04$) ช่วยให้มี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.02$) สภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องประชุม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.62$)

ด้านเนื้อหาสาระในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม พบว่า มีความน่าสนใจและตรงประเด็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.66$)

ตารางที่ 3 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประชุมเสวนา

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม/ซักถาม		
เหมาะสมแล้ว	27	57.4
น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้	20	42.6
รวม	47	100

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 57.4) คิดว่า การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/ซักถามของผู้เข้าร่วมประชุมอยู่ในระดับ เหมาะสมดีแล้ว ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งใน สัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 42.6) คิดว่า น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้

ส่วนที่ 3 กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 4 ร้อยละความเข้าใจหลังจากการประชุมเสวนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การประยุกต์ใช้วิธีการจัดการความรู้เพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน ในเครือข่าย หรือปัญหาของตนเอง		
เข้าใจชัดเจนดี	19	40.4
เข้าใจชัดเจนพอควร	28	59.6
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	-	-
รวม	47	100
กระบวนการเรียนรู้/การจัดการความรู้ของเครือข่ายคนพิการ และคนพิการ		
เข้าใจชัดเจนดี	15	31.9
เข้าใจชัดเจนพอควร	29	61.7
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	3	6.4
รวม	47	100
แนวทางในการพัฒนาเพื่อสร้างระบบรองรับและต่อยอดให้ เครือข่ายมีศักยภาพในการทำงานเพื่อคนพิการมากขึ้น		
เข้าใจชัดเจนดี	18	38.3
เข้าใจชัดเจนพอควร	28	59.6
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	1	2.1
รวม	47	100
โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเสวนาเรื่องนี้		
พึงพอใจ	41	87.2
ควรมีการปรับปรุงแก้ไข	6	12.8
รวม	47	100

จากตารางที่4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจเมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็น ดังนี้

ในเรื่องการประยุกต์ใช้วิธีการจัดการความรู้เพื่อแก้ปัญหาร่วมกันในเครือข่าย หรือปัญหาของตนเอง ร้อยละ 59.6 มีความเข้าใจชัดเจนพอควร ในขณะที่ร้อยละ 40.4 ตอบว่า มีความเข้าใจชัดเจนดี

กระบวนการเรียนรู้/การจัดการความรู้ของเครือข่ายคนพิการ และคนพิการ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.7 เข้าใจชัดเจนดี, ร้อยละ 31.9 มีความเข้าใจชัดเจนพอควร และ ร้อยละ 6.4 ตอบว่า ยังไม่เข้าใจมากนัก

แนวทางในการพัฒนาเพื่อสร้างระบบรองรับและต่อยอดให้เครือข่ายมีศักยภาพในการทำงานเพื่อคนพิการมากขึ้น ร้อยละ 59.6 เข้าใจชัดเจนพอควร, ร้อยละ 38.3 มีความเข้าใจชัดเจนดี และ ร้อยละ 2.1 ตอบว่า ยังไม่เข้าใจมากนัก

โดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.2 มีความพึงพอใจ เพราะสื่อถึงพลังของผู้มีประสบการณ์ วิทยากรและผู้ดำเนินรายการมีความเข้าใจและทักษะ เสนอปัญหาได้ตรงประเด็นได้ ความรู้ที่หลากหลาย แปลกใหม่ มีแง่คิดดีๆ มีประโยชน์และน่าสนใจ มีสาระ เนื้อหาที่ดีการรู้ถึงงานการพัฒนาของคนพิการ เพื่อให้สังคมดีขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 12.8 คิดว่า ควรปรับปรุง ในด้านการจัดสถานที่ โดยควรเลือกสถานที่ที่การจราจรไม่ติดขัด และควรควบคุมเวลาให้เหมาะสม

หมายเหตุ

การแปลผลค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (1= มาก 2=ปานกลาง 3= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

รายงานของผู้ประเมินจากการสังเกตการณ์ประชุมกลุ่มย่อย
เรื่อง “กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง”

วันที่.....๒๑.....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ.๒๕๕๑.....

๑. ชื่อผู้สังเกต...อ.ณัฏฐา...ศิริธนาธร.....หน่วยงาน.....มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.....

๒. ผลการสังเกต

๒.๑ ความเหมาะสมของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล.....เป็นห้องขนาดกลาง อากาศเย็นสบาย เครื่องเสียงดี และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าฟัง

๒.๒ รูปแบบการบริหารจัดการประชุม (การลงทะเบียนเข้าประชุม /เจ้าหน้าที่ ระยะเวลาการประชุมเสวนา/การจัดการปัญหาและอื่นๆ)

☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล.....การลงทะเบียนรวดเร็ว นื่องๆ ที่อยู่ประจำห้องมี Service Mind ดีมาก ให้การต้อนรับผู้เข้าร่วม ประชุมด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้บริการและต้อนรับดีมาก

ช่วงเช้าเริ่มช้ากว่าเวลาที่กำหนดประมาณ ๑๐ นาที แต่เจ้าหน้าที่ประจำห้องก็ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมเข้าห้องเพื่อให้สามารถเริ่มการเสวนาได้

๒.๓ จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (จำนวนประมาณเท่าใด/ทั้งที่ประจำและเข้าออกโดยใช้เวลาในห้องประชุมไม่มากนัก/ช่วงเวลาที่มีคนมากหรือน้อย)

☐ มากเกินเป้าหมาย ☒ ตามเป้าหมาย ☐ ต่ำกว่าเป้าหมาย

เหตุผล.....จำนวนประมาณ ๑๓๐ คน ช่วงเช้าเกือบเต็มห้อง ส่วนช่วงบ่ายเหลือประมาณ ๕๐ คน

๒.๔ ความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (หลากหลายอาชีพ / หน่วยงาน / มีคนพิการหรือหน่วยงานเกี่ยวกับคนพิการมากน้อยเพียงไร)

☐ หลากหลายดี ☒ หลากหลายพอควร ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผล.....มีความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา ประกอบด้วย ผู้พิการ ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระคนพิการ มูลนิธิคริสเตียนเพื่อเด็กพิการ ชมรมกลุ่มเพื่อน อาสาสมัครคนพิการ โรงพยาบาลบ้านตาก นักสังคมสงเคราะห์ฯ สื่อมวลชน ประชาชนทั่วไป ฯลฯ

๒.๕ การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (การซักถาม/เสนอแนะ/นำเสนอแนวคิด)

☐ หลากหลายดี ☐ หลากหลายพอควร ☒ ไม่หลากหลาย

เหตุผล อาจเป็นเพราะช่วงแรกผู้ดำเนินรายการยังไม่เปิดโอกาสให้พอ เนื่องจากมีผู้ร่วมเสวนามากกว่าที่กำหนดไว้ จึงถูกบีบรัดด้วยเวลา โดยวิทยากรหลัก อย่างคุณสุชาติ และคุณสุทธิพงษ์ ลงมาอยู่ด้านล่างเวที ซึ่งก็มีประเด็น และประสบการณ์ต่างๆ มากมายที่เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิตที่น่าสนใจ

ช่วงบ่ายผู้เข้าร่วมประชุมเสวนามีโอกาสซักถาม แต่ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอแนวคิด และข้อเสนอแนะ

๒.๖ คุณภาพของพิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ (การชี้แจงวัตถุประสงค์ การตั้งประเด็นในการอภิปราย/การสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็น/การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม/การควบคุมเวลา)

๒.๖.๑ ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๒ ผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งประเด็นอภิปราย /แสดงความคิดเห็นได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๓ ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็นได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๔ ผู้ดำเนินรายการควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีเพียงไร

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๕ โดยรวมคุณภาพของผู้ดำเนินรายการเป็นอย่างไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๖ ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการ.....ผู้ดำเนินรายการเลือกเปิดเวที ด้วยเสียงขอเพลงพื้นบ้าน เพลงชาวนาสาเฮ โดย อ.สุรินทร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการเรียนรู้ ผู้เข้าร่วมเวทีต่างพากันปรบมือเข้าจังหวะไปกับการแสดงของอ.สุรินทร์ ช่วยทำให้การเปิดเวทีของเช้าวันนี้เป็นไปอย่างน่าประทับใจ ผู้ดำเนินรายการชี้แจงวัตถุประสงค์ เปิดประเด็นของการเสวนาได้อย่างชัดเจน “การค้นหาแรงบันดาลใจ ประสบการณ์สร้างจุดเปลี่ยนในชีวิต เรื่องดีๆ ของคนพิการ ผู้ที่อยู่กับความพิการได้อย่างน่านับถือ” เชื่อมโยงประเด็นได้อย่างคมคาย ชวนให้ติดตาม ด้านเวลาค่อนข้างบีบรัดเนื่องจากวิทยากรมีเรื่องดีๆ ประสบการณ์มากมายที่จะมาแลกเปลี่ยน

ช่วงบ่ายผู้ดำเนินรายการชี้แจงวัตถุประสงค์ มีการเชื่อมโยงประเด็น และการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมซักถาม และเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อหัวข้อที่เสวนามากขึ้น

๒.๗ คุณภาพทีมวิทยากรที่นำการเสวนา (ความเห็น/มุมมอง การตอบคำถาม การสื่อสาร เข้าใจง่าย)

๒.๗.๑ วิทยากรในการประชุมมีความสามารถในการจัดประกายทางความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดีเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๒ วิทยากรในการประชุมสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๓ วิทยากรในการประชุมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการกำหนดความคิด หรือซักถามได้เพียงใด

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๔ วิทยากรในการประชุมนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๕ เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามมากเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๖ วิทยากรในการประชุมให้ความเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ / ความพิการได้ดีเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๗ โดยรวมคุณภาพของวิทยากรเป็นอย่างไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๘ ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับวิทยากร.....มีความสามารถในการจัดประกายความคิดมาก เนื่องจากเป็นประสบการณ์ตรง เป็นเรื่องดีๆ ของตนเองที่สร้างจุดเปลี่ยนในชีวิต ปลดปล่อยสิ่งที่ปรุ่งแต่งขึ้นเอง แสดงออกทางกายที่สดใส ทำงานได้ เกิดจิตอาสาช่วยเพื่อน นำความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่น อยู่กับความพิการของตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ ค้นพบศักยภาพของตนเอง เป็นต้นแบบให้ผู้พิการเกิดความแข็งแกร่ง สร้างกำลังใจได้มาก การนำเสนอของวิทยากรเป็นไปอย่างเข้มข้นชวนให้ติดตาม และตบท้ายทุกประเด็นด้วยการชวนคิดค้นหาจุดเปลี่ยนจาก อ. สุรินทร์ ช่วยทำให้ผู้เข้าร่วมฟังการเสวนาเข้าใจได้มากขึ้น

ช่วงบ่ายเป็นวิทยากรที่ทำงานจริงในพื้นที่สามารถพัฒนาความรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในระดับนโยบาย หรือระดับชุมชน สร้างวิทยากรเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในระดับเครือข่าย ส่งเสริมกิจกรรมของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รวมถึงออกแบบการเรียนรู้สร้างเครื่องมือกลไก เพื่อการก้าวข้ามด้านการเรียนรู้ โดยใช้เวทีวิจัยแบบมีส่วนร่วม ฐานล่างได้ประโยชน์ นักวิจัยทำการเผยแพร่

โดยภาพรวมทั้งวิทยากรและผู้ดำเนินรายการมีความเข้าใจและทักษะ เสนอปัญหาได้ตรงประเด็น ได้ความรู้ที่หลากหลาย แปลกใหม่ มีแง่คิดดีๆ มีประโยชน์และน่าสนใจ มีสาระ เนื้อหาที่ดีการรู้ถึงงานการพัฒนาของคนพิการ เพื่อให้สังคมดีขึ้น

๒.๘ เอกสารที่แจกในที่ประชุม

๒.๘.๑ เอกสารที่แจกในที่ประชุมมีสาระที่น่าสนใจเพียงใด

☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๒ เอกสารที่แจกในที่ประชุมมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุมระดับใด

☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๓ เอกสารที่แจกในที่ประชุมช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๔ โดยภาพรวมคุณภาพของเอกสารที่แจกในที่ประชุมเป็นอย่างไร

☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารที่แจก (ระบุ)

เหตุผลไม่มีเอกสารที่แจกในที่ประชุม

๒.๙ หนังสือหรือสื่อที่นำเสนอประกอบการเสวนา.....ไม่มีเนื่องจากเป็นห้องประชุมที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อการเสวนาเท่านั้น

๒.๑๐ การบรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมเสวนาเรื่องนี้ (ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นต่อไป)

โดยสรุปแล้ว เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ทำให้ผู้เข้าประชุมเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนเพียงใดว่า

๒.๑๐.๑ การประยุกต์ใช้วิธีการจัดการความรู้เพื่อแก้ปัญหาร่วมกันในเครือข่ายหรือปัญหาของตนเอง

☐ เข้าใจชัดเจนดี ☒ เข้าใจชัดเจนพอสมควร ☐ ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

๒.๑๐.๒ กระบวนการเรียนรู้/การจัดการความรู้ของเครือข่ายคนพิการและคนพิการ

☐ เข้าใจชัดเจนดี ☒ เข้าใจชัดเจนพอสมควร ☐ ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

๒.๑๐.๓ แนวทางในการพัฒนาเพื่อสร้างระบบรองรับและต่อ ยอดในเครือข่ายมี
ศักยภาพในการทำงานเพื่อคนพิการมากขึ้น

☐ เข้าใจชัดเจนดี ☐ เข้าใจชัดเจนพอสมควร ☒ ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

๓. จุดเด่น / จุดด้อย / โอกาส / อุปสรรค ของการจัดกิจกรรมการเสวนานี้

กล่าวมาแล้วข้างต้น

๔. ข้อเสนอแนะต่อ Bioscope เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรม

- การจัดสถานที่ควรเลือกสถานที่ที่การจราจรไม่ติดขัด และควรควบคุมเวลาให้เหมาะสม
- ควรจัดเตรียมสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของผู้พิการในแต่ละประเภท

๕. ข้อเสนอแนะต่อ สสพ. เพื่อการพัฒนาการดำเนินการเรื่องคนพิการ / ความพิการ

- ผลักดัน พรบ. คนพิการ ให้เข้าทำงานในภาคเอกชน/รัฐ
- ควรส่งเสริมโครงการ แผนงานต่างๆ อบรมความเป็นผู้นำ ดำรงชีวิตด้วยตนเอง ประสานกับหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน ผสานเครือข่ายทั้งภาครัฐ /เอกชน หรือระดับชุมชน
- ประชาสัมพันธ์กิจกรรมดีๆ ของผู้พิการ ผลักดันผู้พิการต้นแบบ ให้ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชุมชน และระดับสังคมออกไปในวงกว้าง เพื่อสร้างการยอมรับ และคุณค่า
- ส่งเสริมสื่อเพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการให้มีทางเลือกที่หลากหลาย
- ควรสร้างพื้นที่ให้ผู้พิการและบุคคลทั่วไปได้เกิดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

นางสาวณัฏชา ศิริรัตนาร

ผู้ประเมิน

ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ
ต่อการประชุมย่อย “การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ”

จากการเก็บแบบสอบถามในเรื่องความคิดเห็นเพื่อประเมินการจัดประชุมสังเคราะห์บทเรียน และก้าวต่อไปอย่างมั่นคงในด้านการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการจำนวน 37 ราย สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

ตารางที่ 1 ร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	11	29.7
หญิง	26	70.3
รวม	37	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	1	2.7
นักศึกษา	2	5.4
อาจารย์	4	10.8
สื่อมวลชน	-	-
องค์กรเอกชน	19	51.4
ประชาชนทั่วไป	8	21.6
อื่นๆ	3	8.1
รวม	37	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 37 คน เป็นชาย ร้อยละ 29.7 เป็นหญิง ร้อยละ 70.3 ทั้งนี้เป็นผู้ประกอบอาชีพ 3 อันดับแรกดังนี้ องค์กรพัฒนาเอกชน (ร้อยละ 51.4) เช่น สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย,มูลนิธิธินโยบายสุขภาวะ,ชมรมร่วมจิตมิตรบางระกำ ฯลฯ ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 21.6) และ เป็นอาจารย์ (ร้อยละ 10.8)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

ตารางที่ 2 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

กิจกรรม	ร้อยละความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
1.เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้ดี	2.7	32.4	64.9	-	1.38	0.55
2.ตั้งประเด็นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้ดี	-	29.7	70.3	-	1.30	0.46
3.สรุปและเชื่อมโยงประเด็นการประชุมได้ดี	-	37.8	62.2	-	1.38	0.49
4.ควบคุมเวลาการอภิปรายได้ดี	-	32.4	64.9	2.7	1.41	0.64
5.วิทยากรสามารถจุดประกายความคิดเห็นเรื่องที่ประชุม	2.7	27.0	70.3	-	1.32	0.53
6.วิทยากรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมชัดเจน	5.4	27.0	67.6	-	1.38	0.59
7.วิทยากรเปิดโอกาสให้นำเสนอความคิด/ซักถาม	5.4	29.7	64.9	-	1.41	0.60
8.วิทยากรนำเสนอตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม	-	29.7	70.3	-	1.30	0.46
9.เทคนิคการพูดของวิทยากรเกิดความน่าสนใจ	2.7	27.0	70.3	-	1.32	0.53
10.วิทยากรให้ความเห็นเชิงเสนอแนะการดำเนินการ-เกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ	2.7	24.3	73.0	-	1.30	0.52
11.เอกสารที่แจกมีสาระน่าสนใจ	2.7	40.5	54.1	2.7	1.54	0.69
12.เอกสารมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม	2.7	35.1	56.8	5.4	1.57	0.80
13.เอกสารช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้าร่วม	5.4	24.3	64.9	5.4	1.51	0.84
14.ความพึงพอใจสภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้	8.1	32.4	59.5	-	1.49	0.65
15.เนื้อหาในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมน่าสนใจ	43.2	48.6	5.4	2.7	1.68	0.71

จากตารางที่ 2 สรุปความคิดเห็น ได้ดังนี้

ในส่วนของผู้ดำเนินรายการ พบว่า เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามในระดับมาก ($\bar{x} = 1.38$) สามารถตั้งประเด็นนำเสนอในการอภิปราย/แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 1.30$) สรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดี ($\bar{x} = 1.38$) ควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดี ($\bar{x} = 1.41$)

วิทยากร มีความสามารถในการจุดประกายความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.32$) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนในระดับมาก ($\bar{x} = 1.38$) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิด หรือซักถามอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.41$) นำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.30$) เทคนิคในการพูดของวิทยากร

ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 1.32$) วิทยากรให้ความคิดเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการได้ดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.30$) ในส่วนเอกสารที่แจกในการประชุมมีสาระที่น่าสนใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.54$) มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุมในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 1.57$) อีกทั้งช่วยให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 1.51$) ส่วนสภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องประชุม ผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 1.49$)

เนื้อหาสาระในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมมีความน่าสนใจและตรงประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.68$)

ตารางที่ 3 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประชุมเสวนา

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม/ซักถาม		
เหมาะสมแล้ว	27	73.0
น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้	10	27.0
รวม	37	100

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.0 บอกว่า การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/ซักถามของผู้เข้าร่วมประชุมอยู่ในระดับ เหมาะสมคิดเป็น และร้อยละ 27.0 ตอบว่า น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้

ส่วนที่ 3 การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ

ตารางที่ 4 ร้อยละความเข้าใจหลังจากการประชุมเสวนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
จะอย่างไรจึงจะทำให้คนพิการมีโอกาสในการตัดสินใจต่อชีวิตตนเอง		
เข้าใจชัดเจนดี	11	29.7
เข้าใจชัดเจนพอควร	26	70.3
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	-	-
รวม	37	100
จะอย่างไรจึงจะทำให้คนพิการได้รับโอกาสมากขึ้นต่อการมีส่วนร่วมในสังคม		
เข้าใจชัดเจนดี	10	27.0
เข้าใจชัดเจนพอควร	26	70.3
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	1	2.7
รวม	37	100
หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเสวนาเรื่องนี้		
พึงพอใจ		
ควรมีการปรับปรุงแก้ไข	35	94.6
	2	5.4
รวม	3.7	100

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจ เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็น ดังนี้

ในหัวข้อ “จะอย่างไรจึงจะทำให้คนพิการมีโอกาสในการตัดสินใจต่อชีวิตตนเอง” ร้อยละ 70.3 ตอบว่า มีความเข้าใจชัดเจนพอควร ในขณะที่ ร้อยละ 29.7 เข้าใจชัดเจนดี

หัวข้อ “จะอย่างไรจึงจะทำให้คนพิการได้รับโอกาสมากขึ้นต่อการมีส่วนร่วมในสังคม” ร้อยละ 70.3 เข้าใจชัดเจนพอควร ร้อยละ 27.0 มีความเข้าใจชัดเจนดี และร้อยละ 2.7 ยังไม่เข้าใจมากนัก

โดยภาพรวม ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.6 มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมประชุมกลุ่ม เพราะ คนพิการได้มีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น มีโอกาสในการสื่อสารทางสังคมให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักรู้และเปลี่ยนเจตคติของคนพิการในครอบครัว มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหา น่าสนใจ ผู้ที่ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้เชี่ยวชาญโดยตรง ทำให้เข้าใจในเรื่องความพิการแต่ละประเภทชัดเจนขึ้น ส่วนร้อยละ 5.4 คิดว่าควรปรับปรุง โดยให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตั้งแต่แรก

หมายเหตุ

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (1= มาก 2=ปานกลาง 3= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

รายงานของผู้ประเมินจากการสังเกตการณ์ประชุมย่อย
เรื่อง “การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ” (Independent Living)

วันที่.....๒๐.....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ.๒๕๕๑.....

๑. ชื่อผู้สังเกต...อ.ณัฏฐา...ศิริธนาร...หน่วยงาน.....มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.....

๒. ผลการสังเกต

๒.๑ ความเหมาะสมของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผลเป็นห้องขนาดกลาง อากาศเย็นสบาย เครื่องเสียงดี และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ มีอุปกรณ์ที่เป็นสายไฟเป็นอุปสรรคกับวีวแชร์

๒.๒ รูปแบบการบริหารจัดการประชุม (การลงทะเบียนเข้าประชุม /เจ้าหน้าที่ ระยะเวลาการประชุมเสวนา/การจัดการปัญหาและอื่นๆ)

☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล มีทีมงานที่คอยดูแลด้านการลงทะเบียนและให้ความสะดวกต่อผู้พิการ และบุคคลทั่วไปที่เข้าร่วมประชุมอย่างดี ระยะเวลาการประชุม ๑๓.๓๐-๑๖.๓๐ น. เลิกก่อนเวลาที่กำหนดประมาณ ๑ ชั่วโมง แต่ก็สามารถนำเสนอแนวคิดประยุกต์ในวิถีชีวิตของคนพิการอย่างครบถ้วน

เนื่องจากเป็นหัวข้อที่มีผู้ให้ความสนใจมากจึงทำให้ห้องประชุมดูแคบไปนิดตา และบางส่วนเมื่อเข้ามาแล้วไม่มีที่นั่งก็หมุนเวียนเปลี่ยนห้องไป

๒.๓ จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (จำนวนประมาณเท่าใด/ทั้งที่ประจำและเข้าออกโดยใช้เวลาในห้องประชุมไม่มากนัก/ช่วงเวลาที่มีคนมากหรือน้อย)

☒ มากเกินเป้าหมาย ☐ ตามเป้าหมาย ☐ ต่ำกว่าเป้าหมาย

เหตุผลจำนวนประมาณ ๒๐๗ คน ผู้เข้าร่วมประชุมให้ความสนใจอยู่ตั้งแต่ต้นจนจบ

๒.๔ ความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (หลากหลายอาชีพ / หน่วยงาน / มีคนพิการหรือหน่วยงานเกี่ยวกับคนพิการมากน้อยเพียงไร)

☒ หลากหลายดี ☐ หลากหลายพอควร ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผลมีความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา ประกอบด้วยครู-อาจารย์ หน่วยงานภาครัฐ-เอกชน มีคนพิการทางตา ทางหู ผู้พิการซ้ำซ้อน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการอาทิ ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระคนพิการจังหวัดนนทบุรี ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระคนพิการ

จังหวัดนครปฐม สถาบันคนตาบอด มูลนิธิสายใยครอบครัว มูลนิธินโยบายสุขภาวะ
ประชาชนทั่วไป ฯลฯ

๒.๕ การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (การซักถาม/เสนอแนะ/นำเสนอแนวคิด)

☐ หลากหลายดี ☒ หลากหลายพอควร ☐ ไม่หลากหลาย

ผู้เข้าร่วมประชุมเสวนาร่วมเสนอแนวคิดและประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการ
ดำรงชีวิตอิสระคนพิการ และอยากเห็นคนพิการได้รับการยอมรับ ให้เป็นต้นแบบในระดับ
สูงสุดของประเทศ

๒.๖ คุณภาพของพิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ (การชี้แจงวัตถุประสงค์ การตั้งประเด็นในการ
อภิปราย/การสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็น/การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม/การ
ควบคุมเวลา)

๒.๖.๑ ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือ
ซักถามได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๒ ผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งประเด็นอภิปราย /แสดงความคิดเห็นได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๓ ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็นได้ดีเพียงไร

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๔ ผู้ดำเนินรายการควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีเพียงไร

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๕ โดยรวมคุณภาพของผู้ดำเนินรายการเป็นอย่างไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๖ ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการ.....ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้
ผู้เข้าร่วมเวทีถามในประเด็นที่สนใจ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการนำเสนอแนวคิด ข้อเสนอแนะเสีย
ส่วนใหญ่ ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็นได้ดีในระดับหนึ่งแต่
ยังขาดความลื่นไหล การสรุปประเด็นไม่คมคาย ชวนให้ติดตาม ด้านเวลาสามารถปล่อยให้มี
การแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้อีก แต่จะรีบจบเกินไปนิดหนึ่ง

๒.๗ คุณภาพทีมวิทยากรที่นำการเสวนา (ความเห็น/มุมมอง การตอบคำถาม การสื่อสาร
เข้าใจง่าย)

๒.๗.๑ วิทยากรในการประชุมมีความสามารถในการจุดประกายทางความคิดที่มีต่อ
เรื่องที่ประชุมได้ดีเพียงใด

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๒ วิทยากรในการประชุมสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๓ วิทยากรในการประชุมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการกำหนดความคิด หรือซักถามได้เพียงใด

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๔ วิทยากรในการประชุมนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๕ เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามมากเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๖ วิทยากรในการประชุมให้ความเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ / ความพิการได้ดีเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๗ โดยรวมคุณภาพของวิทยากรเป็นอย่างไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๑.๘ ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับวิทยากร.....การเสวนามีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย ทำให้เข้าใจคนพิการมากขึ้น รวมถึงสร้างโอกาสให้คนพิการ อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางรวมพลังความรู้และการสร้างพลังใจให้คนพิการ มีความสามารถในการจุดประกายความคิด สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการดำรงชีวิตอิสระของผู้พิการให้แนวทางการดำรงชีวิตอิสระ ด้วยการเปลี่ยนความคิด มั่นใจขึ้น สร้างพฤติกรรมใหม่ เชื่อมมั่นในความสามารถของตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง เพิ่มทักษะการช่วยตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิด ประสพการณ์ร่วมในด้านการต่อสู้กับตนเองจุดที่ก้าวข้ามสู่การออกมาดำเนินชีวิตด้วยตนเอง นำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็น มีเทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ มีสีหน้า แววตาที่เปล่งประกายฉายความมั่นใจกับแนวทางการดำรงชีวิตอิสระของผู้พิการ

ด้านการเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการที่ควรให้การศึกษา นำตัวออกมาสู่ชุมชน สังคม และการฝึกทักษะการช่วยตนเอง เช่น การเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมของคนพิการควรเริ่มจากหน่วยเล็กๆ จะได้ผลมาก กิจกรรมที่เป็นธรรมชาติ ยืดหยุ่นให้เหมาะกับ

ท้องถิ่น อย่าคาดหวังอะไรที่มากเกินไป รักษามาตรฐานความแข็งแกร่งไว้ ใช้ความเป็น
ธรรมชาติสร้างความคุ้นชิน เป็นเรื่องธรรมดา บนฐานความเอื้ออาทร

๒.๘ เอกสารที่แจกในที่ประชุม

๒.๘.๑ เอกสารที่แจกในที่ประชุมมีสาระที่น่าสนใจเพียงใด

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๒ เอกสารที่แจกในที่ประชุมมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุมระดับใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๓ เอกสารที่แจกในที่ประชุมช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุม
เพียงใด

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๔ โดยภาพรวมคุณภาพของเอกสารที่แจกในที่ประชุมเป็นอย่างไร

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๘.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารที่แจก (ระบุ)

เหตุผลเป็นเอกสารที่ทำให้เข้าใจแนวคิดการดำรงชีวิตอิสระ การให้บริการพื้นฐานของ
ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ การดำเนินงานร่วมกันของกลุ่มผู้พิการหลายกลุ่ม ผลลัพธ์
ที่เกิดขึ้นสามารถฟื้นฟูสิทธิที่สูญหาย และการขยายผลการทำงานของเครือข่าย เอกสารที่
แจกในที่ประชุมสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ดีสำหรับการเข้าร่วมฟังการเสวนาในหัวข้อนี้

๒.๘.๕ หนังสือหรือสื่อที่นำเสนอประกอบการเสวนา.....ไม่มีเนื่องจากเป็นห้องประชุมที่
ถูกจัดขึ้นมาเพื่อการเสวนาเท่านั้น

๒.๑๐ การบรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมเสวนาเรื่องนี้ (ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้
ความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้)

โดยสรุปแล้ว เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน
เพียงใดว่า

๒.๑๐.๑ “จะอย่างไรจึงทำให้คนพิการมีโอกาสในการตัดสินใจต่อชีวิตตนเอง”

☒ เข้าใจชัดเจนดี ☐ เข้าใจชัดเจนพอสมควร ☐ ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

๒.๑๐.๒ “จะอย่างไรจึงทำให้คนพิการได้รับโอกาสมากขึ้นต่อการมีส่วนร่วมใน
สังคม”

☐ เข้าใจชัดเจนดี ☒ เข้าใจชัดเจนพอสมควร ☐ ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

๓. จุดเด่น / จุดด้อย / โอกาส / อุปสรรค ของการจัดกิจกรรมการเสวนานี้

กล่าวมาแล้วข้างต้น

๔. ข้อเสนอแนะต่อ Bioscope เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรม

- ทีมงานบางคนมีหน้าที่ที่ไม่อึดแอ้ม แจ่มใส ซึ่งขัดต่อการทำหน้าที่หลักของตนเองที่ต้องคอยบริการ และพร้อมให้ข้อมูลช่วยเหลือในทุกด้าน (แต่ส่วนใหญ่ทำหน้าที่ได้ดีแล้ว...ไม่สมบูรณ์ในบางคน แต่ก็ทำให้ภาพรวมไม่น่าประทับใจ)

- ควรจัดเตรียมทางลาด ลดอุปสรรคต่างๆ ต่อการใช้อุปกรณ์ของผู้พิการ

๕. ข้อเสนอแนะต่อ สสพ. เพื่อการพัฒนาการดำเนินการเรื่องคนพิการ / ความพิการ

- การติดต่อสื่อสารกับผู้คนในสังคมเพื่อสร้างการรับรู้และการตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่มคนพิการที่จะมีชีวิตร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ โดยมีวิธีการต่างๆ ได้แก่ การพูดคุยกับคนพิการและครอบครัว การนำเสนอผลงานต่อหน่วยงานรัฐ การเป็นวิทยากรบรรยายหรือการฝึกอบรม การทำงานร่วมกับอาสาสมัคร รายการโทรทัศน์ การสร้างคนต้นแบบ สู่เวทีสาธารณะ ควรสร้างที่สาธารณะของคนพิการ สื่อที่หลากหลายให้คนพิการได้เลือกรับตามความต้องการ สื่อพื้นฐานตามความจำเป็น พัฒนาภาษามือ เผยแพร่ให้คนทั่วไปได้เรียนรู้

- ควรจัดทำจดหมายข่าวการดำรงชีวิตอิสระขึ้นในระดับท้องถิ่นภายในแต่ละจังหวัด และจัดทำเผยแพร่ในระดับประเทศ

- ข่าวสารทางสร้างสรรค์ของคนพิการ ควรปรากฏทุกวันทางหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อสร้างการรับรู้ เข้าใจ การดำรงอยู่อย่างเป็นธรรมชาติและ การมองเห็นศักยภาพของผู้พิการ

นางสาวณัชชา ศิริรัตนาร

**ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ
ต่อการประชุมย่อย “ชุมชนแห่งการฟื้นฟูกับภูมิปัญญาปฏิบัติ”**

จากการเก็บแบบสอบถามในเรื่องความคิดเห็นต่อการประชุมกลุ่มย่อย หัวข้อ “ด้านชุมชนแห่งการฟื้นฟูกับภูมิปัญญาปฏิบัติ” จำนวน 26 ราย สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	8	30.8
หญิง	18	69.2
รวม	26	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	-	-
นักศึกษา	-	-
อาจารย์	-	-
สื่อมวลชน	-	-
องค์กรเอกชน	11	42.3
ประชาชนทั่วไป	8	30.8
อื่นๆ	7	26.9
รวม	26	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 26 คน เป็น ชาย ร้อยละ 30.8 เป็น หญิง ร้อยละ 69.2 เป็นผู้ประกอบอาชีพ 3 อันดับแรกดังนี้ องค์กรพัฒนาเอกชน (ร้อยละ 42.3) ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 30.8) และ อื่นๆ (ร้อยละ 26.9) เช่น นักกายภาพบำบัด

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

ตารางที่ 2 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

กิจกรรม	ร้อยละความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
1.เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้ดี	7.7	19.2	73.1	-	1.35	0.63
2.ตั้งประเด็นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้ดี	3.8	42.3	53.8	-	1.50	0.58
3.สรุปและเชื่อมโยงประเด็นการประชุมได้ดี	7.7	38.5	53.8	-	1.54	0.65
4.ควบคุมเวลาการอภิปรายได้ดี	19.2	34.6	46.2	-	1.73	0.78
5.วิทยากรสามารถจุดประกายความคิดเห็นเรื่องที่ประชุม	-	42.3	57.7	-	1.42	0.50
6.วิทยากรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมชัดเจน	-	46.2	53.8	-	1.46	0.51
7.วิทยากรเปิดโอกาสให้นำเสนอความคิด/ซักถาม	3.8	34.6	61.5	-	1.42	0.58
8.วิทยากรนำเสนอตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม	-	34.6	65.4	-	1.35	0.49
9.เทคนิคการพูดของวิทยากรเกิดความน่าสนใจ	3.8	34.6	61.5	-	1.42	0.58
10.วิทยากรให้ความเห็นเชิงเสนอแนะการดำเนินการ- เกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ	7.7	34.6	57.7	-	1.50	0.65
11.เอกสารที่แจกมีสาระน่าสนใจ	-	46.2	53.8	-	1.46	0.51
12.เอกสารมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม	3.8	53.8	42.3	-	1.62	0.57
13.ช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้าประชุม	-	57.7	42.3	-	1.58	0.50
14.ความพึงพอใจสภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้	7.7	46.1	46.3	-	1.62	0.64
15.เนื้อหาในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมน่าสนใจ	3.8	30.8	65.4	-	1.38	0.57

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา ดังนี้

ในส่วนผู้ดำเนินรายการ พบว่า เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ดีในระดับมาก ($\bar{x} = 1.35$) สามารถตั้งประเด็นนำเสนอในการอภิปราย/แสดงความคิดเห็นได้ดีในระดับมากในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 1.50$) สามารถสรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดี ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.54$) และสามารถควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดี ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.73$)

วิทยากรมีความสามารถในการจุดประกายความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดีในระดับมาก ($\bar{x} = 1.42$) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจน ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.46$) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิด หรือซักถามได้ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.42$) นำเสนอ

ความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมในระดับมาก ($\bar{x} = 1.35$) มีเทคนิคในการพูดทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามในระดับมาก ($\bar{x} = 1.42$) และให้ความคิดเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการได้ดีในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.50$)

ส่วนเอกสารที่แจกในการประชุมมีสาระที่น่าสนใจในระดับมาก ($\bar{x} = 1.46$) มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.62$) มีส่วนช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.58$) สภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องประชุมเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.62$)

เนื้อหาสาระในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมมีความน่าสนใจและตรงประเด็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.38$)

ตารางที่ 3 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประชุมเสวนา

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม/ซักถาม		
เหมาะสมแล้ว	19	73.1
น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้	7	26.9
รวม	26	100

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 73.1 บอกว่า การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/ซักถามของผู้เข้าร่วมประชุมอยู่ในระดับเหมาะสมแล้ว และร้อยละ 73.1 ตอบว่า น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้ คิดเป็นร้อยละ 73.1

ส่วนที่ 3 มุมชนแห่งการฟื้นฟูกับภูมิปัญญาปฏิบัติ

ตารางที่ 4 ร้อยละความเข้าใจหลังจากการประชุมเสวนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
อะไรคือเหตุผลหลังจากที่ทำให้เกิดกรณีตัวอย่างสนับสนุน ให้คนพิการได้พัฒนาและแสดงศักยภาพของตนเอง		
เข้าใจชัดเจนดี	13	50
เข้าใจชัดเจนพอควร	13	50
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	-	-
รวม	26	100
ทำอย่างไรจึงจะให้ชุดการใช้เหตุผลถูกถ่ายทอดไปสู่สังคม เพื่อให้ทุกคนสามารถนำไปใช้ประโยชน์		
เข้าใจชัดเจนดี	10	38.5
เข้าใจชัดเจนพอควร	15	57.7
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	1	3.8
รวม	26	100
โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเสวนาเรื่องนี้		
พึงพอใจ	22	84.6
ควรมีการปรับปรุงแก้ไข	4	15.4
รวม	26	100

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจเมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็น ดังนี้

ในหัวข้อ “อะไรคือเหตุผลหลังจากที่ทำให้เกิดกรณีตัวอย่างสนับสนุนให้คนพิการได้พัฒนาและแสดงศักยภาพของตนเอง” ร้อยละ 50 มีความเข้าใจชัดเจนดี และอีก ร้อยละ 50 มีความเข้าใจชัดเจนพอควร

หัวข้อ “ทำอะไรจึงจะทำให้ชุดการใช้เหตุผลถูกถ่ายทอดไปสู่สังคมเพื่อให้ทุกคนสามารถนำไปใช้ประโยชน์” ร้อยละ 57.7 เข้าใจชัดเจนพอควร ร้อยละ 38.5 มีความเข้าใจชัดเจนดี และร้อยละ 3.8 ยังไม่ค่อยเข้าใจ

โดยภาพรวม ร้อยละ 84.6 มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมประชุมเสวนา เพราะได้ความรู้และมีความสะดวกในเรื่องของสถานที่ สามารถต่อ ยอดทางความคิดสู่การปฏิบัติได้ และร้อยละ 15.4 เห็นว่าควรปรับปรุง ในเรื่องควรควบคุมเวลาให้เหมาะสม และควรที่จะมีการจัดนิทรรศการความแตกต่างของนวัตกรรมคนพิการในแต่ละศูนย์ดูแลผู้พิการมากกว่านี้

หมายเหตุ

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (1= มาก 2=ปานกลาง 3= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

รายงานของผู้ประเมินจากการสังเกตการณ์ประชุมกลุ่มย่อย
เรื่อง “ชุมชนแห่งการฟื้นฟูกับภูมิปัญญาปฏิบัติ”

วันที่.....๒๑....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ.๒๕๕๑.....

๑. ชื่อผู้สังเกต รองศาสตราจารย์ บรรดล สุขปิติ หน่วยงาน...มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2. ผลการสังเกต

2.1 ความเหมาะสมของสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

☐ ☐ ดีมาก ☐ ☐ ดี ☒ พอใช้ ☐ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล สภาพเป็นห้องประชุมใหญ่ มีหลายกิจกรรมอยู่ในห้องนี้ เช่น นิทรรศการอาหาร/อาหารว่าง โดยจัดส่วนหน้าเป็นเวทีสัมมนา จึงทำให้ความรู้สึกร่วมในเรื่องอภิปรายอาจถูกรบกวน

2.2 รูปแบบการบริหารจัดการประชุม (การลงทะเบียนเข้าประชุม /เจ้าหน้าที่ระยะเวลาของการประชุมเสวนา/การจัดการปัญหา และอื่นๆ

☐ ☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ ☐ พอใช้ ☐ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล แต่การลงทะเบียนจะไม่ทราบว่าเป็น ผู้ที่จะเข้าร่วมเสวนาเรื่องนี้หรือไม่ หรือ มาดูนิทรรศการ

2.3 จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (จำนวนประมาณเท่าใด / ทั้งที่ประจำและเข้าออกโดยใช้เวลาในห้องประชุมไม่มากนัก / ช่วงเวลาที่มีคนมากหรือน้อย)

☐ ☐ มากเกินเป้าหมาย ☒ ตามเป้าหมาย ☐ ☐ ต่ำกว่าเป้าหมาย

เหตุผล ในช่วงต้นของการประชุมมากที่สุดประมาณ100คน และน้อยที่สุดประมาณ 50 คน ในช่วงท้ายของการประชุม

2.4 ความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (หลากหลายอาชีพ / หน่วยงาน / มีคนพิการหรือหน่วยงานเกี่ยวกับคนพิการมากเพียงไร)

☐ ☐ หลากหลายดี ☒ หลากหลายพอควร ☐ ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผล แต่ไม่แน่ใจว่าประสงค์จะเข้าร่วมประชุมเสวนาในเรื่องนี้จริงหรือไม่

2.5 การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (ทั้งการซักถาม / เสนอแนะ / นำเสนอแนวคิด)

☐ ☐ หลากหลายดี ☒ หลากหลายพอควร ☐ ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผล แต่น้อย เนื่องจากในระยะท้ายๆ ของการประชุม เกินเวลาที่กำหนด วิทยากรคนสุดท้ายพูดจบก็เที่ยงแล้ว แต่ก็มีส่วนสนใจจะอภิปรายร่วมหลายคน จนเวลา 12.30น. ซึ่งยุติ

2.6 คุณภาพของพิธีกร / ผู้ดำเนินรายการ (การชี้แจงวัตถุประสงค์ / การตั้งประเด็นนำในการอภิปราย / การสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็น / การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม / การควบคุมเวลา)

2.6.1) ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ดีเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☒ 3. น้อย

2.6.2) ผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งประเด็นนำในการอภิปราย / แสดงความคิดเห็นได้ดีเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.3) ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดีเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.4) ผู้ดำเนินรายการสามารถควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☒ 3. น้อย

2.6.5) โดยรวมคุณภาพของผู้ดำเนินการ เป็นอย่างไร

☐ ☐ 1. ดีมาก ☐ ☒ 2. ดี ☐ ☐ 3. ควรแก้ไข

ปรับปรุง

2.6.6) ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการ (ระบุ)

หากสามารถดำเนินการเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือซักถามให้มากกว่านี้
จะดี

2.7 คุณภาพของวิทยากร

2.7.1) วิทยากรในการประชุมมีความสามารถในการจุดประกายความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดีเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.2) วิทยากรในการประชุมสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.3) วิทยากรในการประชุมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการกำหนดความคิดหรือซักถามได้เพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☒ ☐ 3. น้อย

2.7.4) วิทยากรในการประชุมนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☒ 3. น้อย

2.7.5) เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามมากเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.6) วิทยากรในการประชุมให้ความเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ / ความพิการ ได้ดีเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.7) โดยรวมคุณภาพของวิทยากรเป็นอย่างไร

☐ ☐ 1. ดีมาก ☒ 2. ดี ☐ ☐ 3. ควรแก้ไขปรับปรุง

2.7.8) ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับวิทยากร (ระบุ)

จำเป็นต้องควบคุมเวลาของวิทยากรแต่ละคน มีการกำหนดประเด็นที่ต้องการสื่อให้ชัดและเชื่อมโยงสิ่งที่พูดกับข้อเสนอแนะแก่ผู้พิการได้

2.8. เอกสารที่แจกในการประชุม

(ไม่มีเอกสารและข้อเสนอแนะ)

2.9 การบรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมเสวนาเรื่องนี้ (ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

โดยสรุปแล้ว เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ทำให้ผู้เข้าประชุมเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนเพียงใดว่า

2.9.1 อะไรคือเหตุผลหลักๆที่ได้ทำให้เกิดกรณีตัวอย่างการสนับสนุนให้คนพิการได้พัฒนาและแสดงศักยภาพของตนเอง

☐ ☐ 1. เข้าใจชัดเจนดี ☐ ☐ 2. เข้าใจชัดเจนพอควร ☒ 3. ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

2.9.2 ทำอย่างไรจึงจะทำให้ผู้ดูแลใช้เหตุผลถูกถ่ายทอดไปสู่สังคมเพื่อให้ทุกคนสามารถนำไปใช้ประโยชน์

☐ ☐ 1. เข้าใจชัดเจนดี ☐ ☐ 2. เข้าใจชัดเจนพอควร ☒ 3. ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

3. จุดเด่น / จุดด้อย / โอกาส / อุปสรรคของการจัดกิจกรรมการประชุมเสวนานี้

- ถ้าควบคุมเวลาดีๆ จะทำให้ผู้ร่วมประชุม มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น นำเสนอปัญหาได้มาก
- สรุปประเด็นนำไปวิทยากร และชี้แนะวิทยากรเพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการประชุม

4. ข้อเสนอแนะต่อ Bioscope เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรม

- ไม่แน่ใจว่าได้มีการประสานชี้แจงเป้าหมายที่ต้องการจากการอภิปรายให้กับวิทยากร / ผู้ดำเนินการชัดเจนหรือไม่ หรือเป็นเพียงการให้หัวข้อคร่าวๆ เท่านั้น

- น่าจะเป็นห้องที่แยกออกไปโดยเฉพาะ มีขนาดที่ไม่ใหญ่โตนัก โดยอาจใช้ห้องประชุมใหญ่ ดังกล่าวสำหรับฉายหนังเกี่ยวกับคนพิการ หรือกิจกรรมอื่นจะดีกว่า

5. ข้อเสนอแนะต่อ สสพ. เพื่อพัฒนาการดำเนินการเรื่องคนพิการ / ความพิการ

-

รองศาสตราจารย์บรรดล สุขปิติ

ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ
ต่อการประชุมย่อย “พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ”

จากการเก็บแบบสอบถามในเรื่องความคิดเห็นเพื่อประเมินการจัดประชุมกลุ่มย่อย ในหัวข้อ “พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” จำนวน 43 ราย สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

ตารางที่ 1 ร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	34.9
หญิง	28	65.1
รวม	43	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	-	-
นักศึกษา	-	-
อาจารย์	5	11.6
สื่อมวลชน	-	-
องค์กรเอกชน	12	21.9
ประชาชนทั่วไป	21	48.8
อื่นๆ	5	11.6
รวม	43	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 43 คน เป็น เพศชาย ร้อยละ 34.9 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.1 ส่วนใหญ่มีอาชีพอยู่ในกลุ่ม 3 อันดับแรกดังนี้ ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 48.8), องค์กรเอกชน (ร้อยละ 21.9) เช่น สมาคมเพื่อผู้บกพร่องทางจิต, โรงพยาบาลพระปกเกล้า ฯลฯ อาจารย์ (ร้อยละ 11.6) และ อาชีพอื่นๆ (ร้อยละ 11.6)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

ตารางที่ 2 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชุมเสวนา

กิจกรรม	ร้อยละความเข้าใจ				ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
1.เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้ดี	4.7	18.6	76.7	-	1.28	0.55
2.ตั้งประเด็นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้ดี	-	30.2	69.8	-	1.30	0.46
3.สรุปและเชื่อมโยงประเด็นการประชุมได้ดี	2.3	25.6	72.1	-	1.30	0.51
4.ควบคุมเวลาการอภิปรายได้ดี	4.7	27.9	67.4	-	1.37	0.58
5.วิทยากรสามารถจุดประกายความคิดเห็นเรื่องที่ประชุม	2.3	30.2	67.4	-	1.35	0.53
6.วิทยากรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมชัดเจน	-	34.9	65.1	-	1.35	0.48
7.วิทยากรเปิดโอกาสให้นำเสนอความคิด/ซักถาม	4.7	25.6	69.8	-	1.35	0.57
8.วิทยากรนำเสนอตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุม	-	41.9	58.1	-	1.42	0.50
9.เทคนิคการพูดของวิทยากรเกิดความน่าสนใจ	4.7	37.2	58.1	-	1.47	0.59
10.วิทยากรให้ความเห็นเชิงเสนอแนะการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ	-	41.9	58.1	-	1.42	0.50
11.เอกสารที่แจกมีสาระน่าสนใจ	9.3	41.9	48.8	-	1.60	0.66
12.เอกสารมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่ประชุม	2.3	39.5	58.1	-	1.44	0.55
13.เอกสารช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้าประชุม	4.7	58.1	37.2	-	1.67	0.57
14.ความพึงพอใจสภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้	37.2	39.5	23.3	-	2.14	0.77
15.เนื้อหาในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมน่าสนใจ	-	48.8	51.2	-	1.49	0.51

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับประชุมเสวนา ดังนี้

ในส่วนของผู้ดำเนินรายการ พบว่า ได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ดีในระดับมาก ($\bar{x} = 1.28$) สามารถตั้งประเด็นนำเสนอในการอภิปราย/แสดงความคิดเห็นได้ดีในระดับมาก ($\bar{x} = 1.30$) สรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดี ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.30$) และควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดี ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.37$)

ส่วนวิทยากร พบว่า มีความสามารถในการจุดประกายความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดี ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.35$) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนในระดับมาก ($\bar{x} = 1.35$) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิด หรือซักถาม ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.35$) นำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมในระดับมาก ($\bar{x} = 1.42$) เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามในระดับมาก ($\bar{x} = 1.47$) และให้ความคิดเห็นเชิง

เสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการได้ดี ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.42$) ส่วนเอกสารที่แจกในการประชุมมีสาระที่น่าสนใจ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.60$) มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุมในระดับมาก ($\bar{x} = 1.44$) มีส่วนช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.67$) สภาพห้องประชุม/อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องประชุมมีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.14$)

เนื้อหาสาระในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมมีความน่าสนใจและตรงประเด็น ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.49$)

ตารางที่ 3 ร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประชุมเสวนา

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม/ซักถาม		
เหมาะสมแล้ว	34	79.1
น่าจะมีส่วนร่วมมากกว่านี้	9	20.9
รวม	43	100

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 79.1 คิดว่า การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/ซักถามของผู้เข้าร่วมประชุมอยู่ในระดับ เหมาะสม และ ร้อยละ 20.9 คิดว่า สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ผู้เข้าประชุมควรมีส่วนร่วมมากกว่านี้

ส่วนที่ 3 พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ตารางที่ 4 ร้อยละความเข้าใจหลังจากการประชุมเสวนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
จะอย่างไรเพื่อให้สิทธิที่ระบุไว้ในพ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ		
เข้าใจชัดเจนดี	11	25.5
เข้าใจชัดเจนพอควร	26	60.5
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	6	14.0
รวม	43	100
การดำเนินการของกฎหมายอื่นจะช่วยเสริมการดำเนินการของพ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้		
เข้าใจชัดเจนดี	12	27.9
เข้าใจชัดเจนพอควร	25	58.1
ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ	6	14
รวม	43	100
หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเสวนาเรื่องนี้		
พึงพอใจ	33	76.7
ควรมีการปรับปรุงแก้ไข	10	23.3
รวม	43	100

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจ เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็น ดังนี้

หัวข้อ “จะอย่างไรเพื่อให้สิทธิที่ระบุไว้ในพ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ” ร้อยละ 60.5 ตอบว่า เข้าใจชัดเจนพอควร, ร้อยละ 25.5 มีความเข้าใจชัดเจนดี และร้อยละ 14.0 ยังไม่ค่อยเข้าใจ

หัวข้อ “การดำเนินการของกฎหมายอื่นจะช่วยเสริมการดำเนินการของพ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างไร” ร้อยละ 58.1 ชัดเจนพอควร ร้อยละ 27.9 มีความเข้าใจชัดเจนดี เข้าใจ ร้อยละ 58.1 และร้อยละ 14 ยังไม่ค่อยเข้าใจ

โดยภาพรวม ผู้เข้าร่วมประชุมร้อยละ 76.7 มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเสวนา เพราะได้รับความรู้ใหม่เกี่ยวกับคนพิการ การประชุมครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการดีแต่ ร้อยละ 23.3 เห็นว่าควรปรับปรุงเรื่องเอกสารประกอบการประชุม และเรื่องสถานที่ซึ่งคับแคบเกินไปการเดินทางไม่สะดวก และระยะเวลาในการเสวนา

หมายเหตุ

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (1= มาก 2=ปานกลาง 3= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

รายงานของผู้ประเมินจากการสังเกตการณ์ประชุมกลุ่มย่อย
เรื่อง “พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ”

วันที่ 21 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

1. **ชื่อผู้สังเกต** รองศาสตราจารย์ บรรดล สุขปิติ หน่วยงาน...มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2. ผลการสังเกต

2.1 ความเหมาะสมของสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

☐ ☐ ดีมาก ☐ ☐ ดี ☐ ☒ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล ห้องเล็กเกินไป จำนวนคนที่ไม่สามารถเข้าฟังในห้องมีประมาณ 30 -40 คน แก้ปัญหาโดยจัดให้นั่งหน้าห้อง ทำให้มีปัญหา ภาพระยะแรก และเสียงที่ไม่ค่อยได้ยิน จับเนื้อหาสาระที่อภิปรายได้ยาก เลยทำให้ขาดความสนใจที่จะรับฟัง

2.2 รูปแบบการบริหารจัดการประชุม (การลงทะเบียนเข้าประชุม /เจ้าหน้าที่ระยะเวลาของการประชุมเสวนา/การจัดการปัญหา และอื่นๆ

☐ ☐ ดีมาก ☐ ☐ ดี ☐ ☒ พอใช้ ☐ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล ก่อนข้างสัปดาห์ในระยะแรก อาจเนื่องจากมีจำนวนคนมาก และการประชาสัมพันธ์ที่ไม่สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจนว่ามีการอภิปรายอยู่ในห้องใด การแก้ปัญหาที่จัดทำวงจรปิด ออกมานอกห้องใช้เวลาค่อนข้างมากจนผู้ร่วมประชุมย้ายไปห้องอื่น

2.3 จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (จำนวนประมาณเท่าใด / ทั้งที่ประจำและเข้าออกโดยใช้เวลาในห้องประชุมไม่มากนัก / ช่วงเวลาที่มีคนมากหรือน้อย)

☐ ☒ มากเกินเป้าหมาย ☐ ☐ ตามเป้าหมาย ☐ ต่ำกว่าเป้าหมาย

เหตุผล ในระยะแรกมีออกมานั่งนอกห้องประมาณ 30-40 คน แต่ผ่านไปประมาณครึ่งชั่วโมงจะมีคนอยู่นอกห้องประมาณ 10 คน ส่วนภายในห้องมีคนฟังค่อนข้างเต็มห้องตลอดเวลา

2.4 ความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (หลากหลายอาชีพ / หน่วยงาน / มีคนพิการหรือหน่วยงานเกี่ยวกับคนพิการมากเพียงไร)

☐ ☒ หลากหลายดี ☐ ☐ หลากหลายพอควร ☐ ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผล มีคนพิการร่วมด้วย แต่มีจำนวนไม่มากนัก สังเกตดูจะมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

2.5 การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (ทั้งการซักถาม / เสนอแนะ / นำเสนอแนวคิด)

☐ ☒ หลากหลายดี ☐ ☐ หลากหลายพอควร ☐ ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผล มีการร่วมอภิปราย ซักถาม เสนอแนะปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานแต่ละหน่วยงาน

2.6 คุณภาพของพิธีกร / ผู้ดำเนินรายการ (การชี้แจงวัตถุประสงค์ / การตั้งประเด็นนำในการอภิปราย / การสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็น / การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม / การควบคุมเวลา)

2.6.1) ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ดีเพียงใด

☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.2) ผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งประเด็นนำในการอภิปราย / แสดงความคิดเห็นได้ดีเพียงใด

☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.3) ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดีเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.4) ผู้ดำเนินรายการสามารถควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.5) โดยรวมคุณภาพของผู้ดำเนินการ เป็นอย่างไร

☐ ☐ 1. ดีมาก ☐ ☒ 2. ดี ☐ ☐ 3. ควรแก้ไข

ปรับปรุง

2.6.6) ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการ (ระบุ)

ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปประเด็น และเชื่อมโยงไปยังวิทยากรที่เกี่ยวข้องได้ดี

2.7 คุณภาพของวิทยากร

2.7.1) วิทยากรในการประชุมมีความสามารถในการจุดประกายความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดีเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.2) วิทยากรในการประชุมสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.3) วิทยากรในการประชุมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการกำหนดความคิดหรือซักถามได้ดีเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.4) วิทยากรในการประชุมนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.5) เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามมากเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.6) วิทยากรในการประชุมให้ความเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ / ความพิการ ได้ดีเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.7) โดยรวมคุณภาพของวิทยากรเป็นอย่างไร

☐ ☐ 1. ดีมาก ☒ 2. ดี ☐ ☐ 3. ควรแก้ไขปรับปรุง

2.7.8) ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับวิทยากร (ระบุ)

วิทยากรที่ญี่ปุ่นที่น่าจะมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ ควรใช้ภาษาไทยน่าจะคิดตามเข้าใจกับผู้เข้าร่วมประชุมได้ดี กว่าการใช้ภาษาอังกฤษ/ และวิทยากรบนเวทีที่มีจำนวนมากถึง4คน ซึ่งทำให้เวลาในการพูดของแต่ละคนค่อนข้างน้อย

2.8.เอกสารที่แจกในการประชุม (ไม่มีการนำเสนอ)

2.8.1 เอกสารที่แจกในที่ประชุมมีสาระน่าสนใจเพียงใด

☐ 1. มาก ☐ 2. ปานกลาง ☐ 3. น้อย

2.8.2 เอกสารที่แจกในการประชุมมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องที่ประชุมระดับใด

☐ 1. มาก ☐ 2. ปานกลาง ☐ 3. น้อย

2.8.3 เอกสารที่แจกในการประชุมช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☐ 1. มาก ☐ 2. ปานกลาง ☐ 3. น้อย

2.8.4 โดยรวมแล้วคุณภาพของเอกสารที่แจกในการประชุมเป็นอย่างไร

☐ 1. มาก ☐ 2. ปานกลาง ☐ 3. น้อย

2.8.5 ความเห็นอื่นเกี่ยวกับเอกสาร (ระบุ)

2.9 การบรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมเสวนาเรื่องนี้ (ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

โดยสรุปแล้ว เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ทำให้ผู้เข้าประชุมเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนเพียงใดว่า

2.9.1 จะทำอย่างไรเพื่อให้สิทธิที่ระบุใน พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ

☐ ☐ 1. เข้าใจชัดเจนดี ☐ ☒ 2. เข้าใจชัดเจนพอควร ☐ 3. ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

2.9.2 การดำเนินการของกฎหมายอื่นจะช่วยเสริมการดำเนินการของ พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างไร

☐ ☐ 1. เข้าใจชัดเจนดี ☐ ☒ 2. เข้าใจชัดเจนพอควร ☐ 3. ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจนพอ

3. จุดเด่น / จุดด้อย / โอกาส / อุปสรรคของการจัดกิจกรรมการประชุมเสวนานี้

- นำมีจำนวนคนมากเกินไปที่ผู้จัดประมาณการไว้
- เป็นโอกาสดีที่หน่วยงานที่บริการ พรบ. และหน่วยงานต้องนำไปปฏิบัติได้เสนอปัญหาและหาแนวทางในการแก้ไขเพื่อให้สามารถดำเนินการเพื่อคนพิการได้

4. ข้อเสนอแนะต่อ Bioscope เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรม

- ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถเข้าห้องได้โดยง่าย ไม่สับสน โดยเฉพาะน่าจะมีเจ้าหน้าที่ที่ชี้แจง/แจ้งประจำอยู่หน้าห้องในระยะเริ่ม
- การประมาณการจำนวนคนเข้าร่วมประชุมที่แน่นอน หรือหาทางแก้ไขปัญหาสองหน้าเพราะมีจำนวนคนมาในช่วงเช้าค่อนข้างมาก ซึ่งน่าจะชี้บ่งได้ว่าการประชุมในช่วงบ่ายอาจมีปัญหาเรื่องที่นั่งไม่พอ

5. ข้อเสนอแนะต่อ สสพ. เพื่อพัฒนาการดำเนินการเรื่องคนพิการ / ความพิการ

- น่าจะมีการเสวนาในเรื่องนี้โดยเฉพาะอีกครั้ง โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ พรบ. ทั้งผู้ประกัน ดูแล อำนวยความสะดวกตามพรบ. และหน่วยงานที่จะต้องปฏิบัติตามพรบ. ได้มีโอกาสพบปะเปิดอกคุยกันในเวลาที่เหมาะสม(นานกว่านี้)..เพราะมีหลายประเด็นที่น่าเสนอปัญหา และไม่ได้ข้อยุติว่าจะทำอย่างไร

รองศาสตราจารย์บรรดล สุขปิติ

รายงานของผู้ประเมินจากการสังเกตการณ์ประชุมกลุ่มย่อย
เรื่อง “ระบบบริการการฟื้นฟูสมรรถภาพ”

วันที่ 21 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

1. **ชื่อผู้สังเกต** รองศาสตราจารย์ บรรดล สุขปิติ หน่วยงาน...มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2. ผลการสังเกต

2.1 ความเหมาะสมของสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

☐ ดีมาก ☐ ดี ☒ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล สภาพเป็นห้องประชุมใหญ่ มีหลายกิจกรรมอยู่ในห้องนี้ ทั้งนิทรรศการ อาหาร/อาหารว่าง โดยจัดส่วนหน้าห้องเป็นห้องประชุมสัมมนา จึงทำให้ความรู้สึกร่วมในเรื่องที่อภิปรายอาจถูกรบกวน

2.2 รูปแบบการบริหารจัดการประชุม (การลงทะเบียนเข้าประชุม / เจ้าหน้าที่ระยะเวลาของการประชุมเสวนา/การจัดการปัญหา และอื่นๆ)

☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล แต่การลงทะเบียนจะไม่ทราบว่า คือผู้ที่เข้าร่วมประชุมเสวนาเรื่องนี้หรือไม่ หรือมานูนิทรรศการ

2.3 จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (จำนวนประมาณเท่าใด / ทั้งที่ประจำและเข้าออกโดยใช้เวลาในห้องประชุมไม่มากนัก / ช่วงเวลาที่มีคนมากหรือน้อย)

☐ มากเกินเป้าหมาย ☐ ตามเป้าหมาย ☒ ต่ำกว่าเป้าหมาย

เหตุผล เริ่มต้นมีประมาณ 50 คน จนท้ายสุดเหลือประมาณ 20 คนเศษ แต่อย่างไรก็ตามจะมีผู้ที่เดินเข้าออกค่อนข้างจะมาก เพราะเมื่อมาลงทะเบียนแล้วก็จะเข้ามาห้องประชุมใหญ่ ดูนิทรรศการ และอาจนั่งฟังโดยไม่ได้สนใจประเด็น

2.4 ความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (หลากหลายอาชีพ / หน่วยงาน / มีคนพิการหรือหน่วยงานเกี่ยวกับคนพิการมากเพียงไร)

☐ หลายหลายดี ☒ หลายหลายพอควร ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผล แต่ไม่แน่ใจว่า เป็นผู้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมประชุมเสวนาในห้องนี้จริงๆหรือไม่

2.5 การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (ทั้งการซักถาม / เสนอแนะ / นำเสนอแนวคิด)

☐ หลายหลายดี ☐ หลายหลายพอควร ☒ ไม่หลากหลาย

เหตุผล การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมค่อนข้างน้อยมาก เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่จะเป็นเวลาที่วิทยากรพูดอภิปราย และเป็นช่วงสุดท้ายของการจัดงาน

2.6 คุณภาพของพิธีกร / ผู้ดำเนินรายการ (การชี้แจงวัตถุประสงค์ / การตั้งประเด็นนำในการอภิปราย / การสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็น / การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม / การควบคุมเวลา)

2.6.1) ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือซักถามได้ดีเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☒ 3. น้อย

2.6.2) ผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งประเด็นนำในการอภิปราย / แสดงความคิดเห็นได้ดีเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.3) ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปและเชื่อมโยงประเด็นในการประชุมได้ดีเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.4) ผู้ดำเนินรายการสามารถควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีเพียงใด

- ☐ ☒ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.6.5) โดยรวมคุณภาพของผู้ดำเนินการ เป็นอย่างไร

- ☐ ☐ 1. ดีมาก ☒ 2. ดี ☐ ☐ 3. ควรแก้ไขปรับปรุง

2.6.6) ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการ (ระบุ)

พิธีกรเน้นที่จะทำหน้าที่แนะนำวิทยากร โดยไม่ค่อยสรุปประเด็นที่พูด และเชื่อมโยงไปสู่ประเด็นอื่น หรือกระตุ้น ทักทาย ให้มีการอภิปราย / นำอภิปราย

2.7 คุณภาพของวิทยากร

2.7.1) วิทยากรในการประชุมมีความสามารถในการจุดประกายความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดีเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.2) วิทยากรในการประชุมสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☐ ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.3) วิทยากรในการประชุมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการกำหนดความคิดหรือซักถามได้เพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.4) วิทยากรในการประชุมนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☒ 3. น้อย

2.7.5) เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามมากเพียงใด

- ☐ ☐ 1. มาก ☐ ☐ 2. ปานกลาง ☐ ☒ 3. น้อย

2.7.6) วิทยากรในการประชุมให้ความเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ / ความพิการ ได้ดีเพียงใด

☐ ☐ 1. มาก ☐ ☒ 2. ปานกลาง ☐ ☐ 3. น้อย

2.7.7) โดยรวมคุณภาพของวิทยากรเป็นอย่างไร

☐ ☐ 1. ดีมาก ☒ ☐ 2. ดี ☐ ☐ 3. ควรแก้ไข

ปรับปรุง

2.7.8) ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับวิทยากร (ระบุ)

ความน่าสนใจในการพูด / นำเสนอความรู้ความคิดไม่ค่อยน่าสนใจ พูดไปเรื่อยๆ ตาม Power Point และประเด็นสำคัญ คือ เป็นการบอกเล่า ความอึดอัดใจของผู้ปฏิบัติงาน มากกว่าพูด ถึงว่า จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้พิการจะเข้าถึงระบบบริการฟื้นฟูสมรรถภาพได้อย่างไร

2.8.เอกสารที่แจกในการประชุม (ไม่มี)

2.9 หนังสือหรือสื่อที่นำมาเสนอประกอบการประชุมเสวนามีคุณภาพเพียงใด (ความน่าสนใจ / เข้าใจง่าย / ตรงประเด็น/...) (ไม่มี)

2.10. การบรรลุวัตถุประสงค์ของการประชุมเสวนาเรื่องนี้ (ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้)

2.10.1 โดยสรุปแล้ว เมื่อสิ้นสุดการประชุมเสวนานี้ ท่านเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนเพียงใด เกี่ยวกับสิทธิของคนพิการที่จะเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ ได้ทัดเทียมเหมือนคนทั่วไป

☐ ☐ 1. เข้าใจชัดเจนดี ☐ ☐ 2. เข้าใจชัดเจนพอควร ☒ ☐ 3. ยังไม่เข้าใจที่ชัดเจน

พอ

3. จุดเด่น / จุดด้อย / โอกาส / อุปสรรคของการจัดกิจกรรมการประชุมเสวนานี้

ส่วนใหญ่เป็นการพูดถึงความอึดอัดใจของคนทำงาน การได้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการที่จะเข้าถึงบริการมีค่อนข้างน้อย ผู้พิการคือ ผู้เกี่ยวข้องกับคนพิการฟังแล้วก็ยังไม่ชัดเจนว่าจะปฏิบัติอย่างไร สื่อมีช่องทางอย่างไรจึงจะช่วยให้ เข้าถึงบริการได้ รวมทั้งเวลาในการซักถามของผู้พิการ / ผู้สนใจ ค่อนข้างจะน้อย

4. ข้อเสนอแนะต่อ Bioscope เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรม

- ไม่แน่ใจว่าได้มีการประสานชี้แจงเป้าหมายที่ต้องการจากการอธิบายให้กับวิทยากร/ ผู้ดำเนินการ ชัดเจนหรือไม่ หรือเป็นเพียงการให้หัวข้อคร่าวๆ เท่านั้น

- น่าจะเป็นห้องที่แยกออกไปโดยเฉพาะ มีขนาดไม่ใหญ่โตนัก โดยอาจใช้ห้องประชุมใหญ่ดังกล่าวสำหรับฉายหนังเกี่ยวกับคนพิการ หรือกิจกรรมอื่นจะดีกว่า

5. ข้อเสนอแนะต่อ สสพ. เพื่อพัฒนาการดำเนินการเรื่องคนพิการ / ความพิการ

-

-

รองศาสตราจารย์บรรดล สุขปิติ

**ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ
ต่อการเสวนาในห้องฉายภาพยนตร์**

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าชมภาพยนตร์ จำนวน 36 ราย ต่อภาพยนตร์ การเสวนา และการฉายภาพยนตร์ สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	12	33.3
หญิง	24	66.7
รวม	36	100
2. อาชีพ		
นักเรียน	-	-
นักศึกษา	2	5.6
อาจารย์	3	8.3
สื่อมวลชน	1	2.8
องค์กรเอกชน	11	30.6
ประชาชนทั่วไป	16	44.4
อื่นๆ	3	8.3
รวม	36	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 36 คน เป็น ชาย ร้อยละ 33.3 เป็น หญิง ร้อยละ 66.7 อยู่ในกลุ่มอาชีพต่างๆ กัน 3 อันดับแรก ดังนี้ นักศึกษา (ร้อยละ 5.6) ประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 44.4) และองค์กรพัฒนาเอกชน (ร้อยละ 30.6) เช่น ชมรมเปี่ยมด้วยรัก, สมาคมสายใยครอบครัว โรงพยาบาลศรีธัญญา ฯลฯ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์

ตารางที่ 2 ร้อยละการทำกิจกรรมเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการของผู้ตอบแบบสอบถาม

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
เคยดูหนังเกี่ยวกับความพิการ/คนพิการ		
เคย	17	47.2
ไม่เคย	19	52.8
รวม	36	100
ดูหนังที่นำเสนอในงาน โดยเฉลี่ย 1 เรื่อง	1	33.3
สนใจดูหนังเกี่ยวกับความพิการ/คนพิการ		
สนใจ	36	100
ไม่สนใจ	-	-
รวม	36	100
หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาของหนังง่ายต่อการเข้าใจเพียงใด		
ง่ายต่อการเข้าใจ	29	80.6
ยากต่อการเข้าใจ	2	5.6
ไม่แน่ใจ	5	13.9
ไม่ทราบ		
รวม	36	100
เนื้อหาเรื่องราวความพิการ/คนพิการ มีความแตกต่างจาก ความเชื่อเดิมของท่านหรือไม่		
แตกต่าง	17	47.2
ไม่แตกต่าง	18	50.0
ไม่มีแนวคิดเรื่องนี้มาก่อน	1	2.8
รวม	36	100

จากตารางที่ 2 ร้อยละการทำกิจกรรมเกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการในด้านภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 47.2 ตอบว่า เคยดูหนังเกี่ยวกับความพิการ/คนพิการมาก่อน และ ร้อยละ 52.8 ไม่เคยดู โดยเฉลี่ยหนังที่นำมาเสนอในงาน 1 เรื่อง และทุกคน ตอบว่ามีความสนใจหรืออยากดูหนังที่นำเสนอเรื่องความพิการ/คนพิการอีก

โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.6 ตอบว่า เนื้อหาของภาพยนตร์ที่ได้รับชม ง่ายต่อความเข้าใจและทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความพิการ/คนพิการ ในขณะที่ ร้อยละ 5.6 ตอบว่า ยากต่อการเข้าใจ และ ร้อยละ 13.9 ไม่แน่ใจ

ทั้งนี้ ผู้ชมร้อยละ 47.2 ตอบว่า เนื้อหาเรื่องราวความพิการ/คนพิการ ที่นำเสนอในหนังมีความแตกต่างจากความเชื่อ/ความรู้สึกเดิม ร้อยละ 50.0 ตอบว่า ไม่แตกต่าง และร้อยละ 2.8 ไม่มีแนวคิดเรื่องนี้มาก่อน

ตารางที่ 3 ร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์คนพิการ/ความพิการของผู้ตอบแบบสอบถาม

กิจกรรม	ร้อยละความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ทราบ		
1.คุณภาพของหนัง	-	27.8	72.2	-	1.28	0.45
2.สภาพแวดล้อมของห้อง	11.1	58.3	30.6	-	1.47	0.56
3.ระบบภาพและเสียง	2.8	41.7	55.6	-	1.56	0.56
4.รูปแบบการนำเสนอเหมาะสมเพียงใด	2.8	50.0	47.2	-	1.39	0.55
5.พิธีกรฉายหนังสามารถโน้มน้าวใจ	2.8	33.3	63.9	-	1.47	0.56
6.พิธีกรตั้งคำถามเพื่อเปิดประเด็นความคิดต่อเนื่องจากหนังได้ดี	2.8	41.7	55.6	-	1.36	0.54
7.สรุปและเชื่อมโยงประเด็นการเสวนาได้ดี	2.8	30.6	66.7	-	1.58	0.73
8.พิธีกรเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วม	13.9	30.6	55.6	-	1.50	0.56
9.วิทยากรสามารถสรุปประกายความคิดที่มีต่อหนัง	2.8	44.4	52.8	-	1.50	0.65
10.วิทยากรสร้างความเข้าใจต่อคนพิการได้ชัดเจน	8.3	33.3	58.3	-	1.64	0.68
11.วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วม	11.1	41.7	47.2	-	1.81	0.62

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็น เกี่ยวกับภาพยนตร์ดังนี้

คุณภาพของหนังที่นำเสนอในงานมีความน่าสนใจ ในระดับมาก ($\bar{x}$ =1.28) สภาพแวดล้อมของห้องเหมาะสมกับการฉายหนัง ในระดับมาก ($\bar{x}$ =1.47), ระบบภาพและเสียงของหนังมีคุณภาพดี

ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.56$) รูปแบบ / วิธีการดำเนินรายการมีความเหมาะสม/ น่าพึงพอใจ ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.39$)

ในส่วนของผู้พิจารณาของรายการฉายหนังสั้น พบว่า สามารถโน้มน้าวหรือจุดประกายความคิดได้ ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.47$) มีการตั้งคำถามเพื่อเปิดประเด็นความคิดต่อเนื่องจากหนัง ในระดับมาก ($\bar{x} = 1.36$) สามารถสรุปประเด็นจากการเสวนาได้ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.58$) และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.50$)

ในส่วนวิทยากรในการเสวนา พบว่า มีความสามารถโน้มน้าวหรือจุดประกายความคิดที่มีต่อเนื้อหาของหนังได้ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.50$) สามารถสร้างความเข้าใจต่อคนพิการ/ความพิการได้ชัดเจน ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.64$) เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.81$)

ตารางที่ 4 ร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์คนพิการ/ความพิการของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการหรือไม่		
พอใจ	34	94.4
ยังไม่เข้าใจ	2	5.6
รวม	36	100

โดยภาพรวม ผู้ชมส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.4 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับคนพิการ/ความพิการ เพราะปลูกจิตสำนึกได้ดี เพิ่มความรู้เกี่ยวกับคนพิการ ทำให้คนพิการมีบทบาทในสังคม มีโอกาส สิทธิและสิ่งความอำนวยความสะดวกที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น รวมทั้งหนังจะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อคนพิการ ทั้งความเข้าใจรอบรู้และตัวคนพิการเอง ในขณะที่ร้อยละ 5.6 คิดว่า ควรปรับปรุง เพราะยังไม่เห็นรูปธรรมจริงจังและยังไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควรในการปฏิบัติสังคมเพื่อความเท่าเทียมและเสมอภาคกัน

หมายเหตุ

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (1= มาก 2=ปานกลาง 3= น้อย)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.50- 3.00 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

รายงานของผู้ประเมินจากการสังเกตการณ์ การเสวนาในห้องฉายภาพยนตร์

๑. ชื่อผู้สังเกต...อ.ดวงดาว รุ่งเจริญเกียรติ.....หน่วยงาน..มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

๒. ผลการสังเกต

๒.๑ ความเหมาะสมของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

☐ ดีมาก ☐ ดี ☒ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล เป็นห้องขนาดกลาง เครื่องเสียงมีคุณภาพดี ปริมาณแสงเหมาะสมกับการชมภาพยนตร์ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ แต่ไม่เหมาะสำหรับเป็นห้องฉายภาพยนตร์ เนื่องจากจอฉายมีขนาดเล็กเกินไป เก้าอี้ที่นั่งชมอยู่ในระดับเดียวกันทุกแถวทำให้ผู้ชมภาพยนตร์แถวหลังอ่านตัวหนังสือไม่ได้ (กรณีภาพยนตร้นานาชาติ) จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการชมภาพยนตร์

๒.๒ รูปแบบการบริหารจัดการประชุม (การลงทะเบียนเข้าประชุม /เจ้าหน้าที่ ระยะเวลาการประชุมเสวนา/การจัดการปัญหาและอื่นๆ)

☐ ดีมาก ☒ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

เหตุผล : ในส่วนการลงทะเบียนเข้าประชุมทางผู้จัดงานเตรียมเจ้าหน้าที่และสถานที่ในการลงทะเบียนแยกเป็นสัดส่วนแต่ละกิจกรรมได้ดี เจ้าหน้าที่หน้าตายิ้มแย้ม และมีการเชิญชวนให้ชมภาพยนตร์ พร้อมทั้งแจกเอกสารแจ้งวันเวลาและเรื่องย่อของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ณ จุดลงทะเบียน อีกทั้งมีทีมงานที่คอยดูแลและให้ความสะดวกต่อผู้พิการในการเข้าชมภาพยนตร์อย่างดี

ระยะเวลาการประชุมเสวนา ในห้องชมภาพยนตร์จะแบ่งการประชุมเสวนาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเช้าหลังชมภาพยนตร์นานาชาติและช่วงบ่ายหลังชมภาพยนตร์เรื่องแรกจบลง ในแต่ละช่วงจะมีการเสวนากันประมาณ 30 นาที มีผู้นำการเสวนาหลัก 2 ท่าน คือ อาจารย์ภาสกร จากมหาวิทยาลัยศิลปากร และคุณคมสันนักแสดงและพิธีกรชื่อดังซึ่งในแต่ละช่วงจะมีการเชิญคนพิการหรือผู้กำกับหนังสั้นไปแลกเปลี่ยนพูดคุยประเด็นของหนังสั้นแต่ละเรื่อง ผู้นำเสวนาทั้งสองท่านนำเสวนาได้สนุกสนาน แสดงมุมมองประเด็นของหนังได้ชัดเจน มีการกระตุ้นผู้ร่วมชมภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี แต่มีจุดบกพร่องที่ทางผู้จัดงานคงต้องนำไปพิจารณาในการจัดงานครั้งต่อไป คือ หนังสั้นนานาชาติที่นำมาฉายเป็นเรื่องราว และเป็น Sound track ทำให้เป็นอุปสรรคในการชม บางคนมาชมหนังสั้นกลางเรื่องก็

จะไม่เข้าใจเรื่องราว หรือ หนึ่งจบแล้วลูก ทำให้การร่วมเสวนาในแต่ละช่วงมีคนร่วมฟังประมาณ 10 กว่าคน

การจัดการปัญหาและอื่นๆ ในช่วงแรกมีผู้เข้าชมภาพยนตร์เป็นจำนวนมาก จนเก้าอี้ที่จัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอ ทางทีมงานก็ประสานงานกับเจ้าหน้าที่โรงแรมนำเก้าอี้มาเสริมได้เป็นอย่างดี ส่วนปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ทางทีมงานคงจะไม่ได้คิดให้ละเอียดหรือแจ้งทางโรงแรม เพราะสถานที่ที่ฉายภาพยนตร์ ไม่ได้จัดพื้นที่ให้สำหรับคนพิการที่ใช้ Wheel Chair เนื่องจากจัดวางเก้าอี้เต็มห้อง ไม่ได้แยกส่วนสำหรับให้คนที่ใช้ Wheel Chair นั่งชมภาพยนตร์ อีกทั้งประตูทางเข้าห้องฉายภาพยนตร์ ก็มีบันไดขึ้นมาเป็นอุปสรรคต่อคนที่ใช้ Wheel Chair เพราะมี Wheel Chair หลายคนที่จะล้ม ซึ่งเมื่อผู้ประเมินได้แนะนำทางทีมงานก็ประสานกับทางโรงแรมปรับเปลี่ยนจัดให้มี Zone สำหรับผู้พิการที่ใช้ Wheel Chair และแก้ไขประตูทางเข้าได้เป็นอย่างดี และปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การจัดฉายภาพยนตร์สำหรับคนพิการนั้นอุปสรรคมากมาย เนื่องจากผู้พิการก็มีหลากหลายความพิการ ทำให้การแก้ปัญหาค่อนข้างยาก เช่น การฉายภาพยนตร์นานาชาติที่เป็น Sound Track คนพิการทางการได้ยินสามารถชมภาพยนตร์ได้ จากการอ่านตัวหนังสือด้านล่าง แต่ก็ยังเป็นอุปสรรคสำหรับคนตาบอดที่มองไม่เห็นภาพและตัวหนังสือ เพราะฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ แต่ถ้าเป็นพากย์ไทยก็จะทำความเข้าใจได้ง่ายกว่า ทางผู้จัดได้มีการแก้ไขปัญหานี้ในวันที่สองของการฉายภาพยนตร์โดยการเชิญอาจารย์มาพากย์ให้คนตาบอดฟัง ซึ่งคนสายตาปกติในห้องก็ต้องฟังอาจารย์พากย์ด้วยเช่นกัน ในช่วงแรกความรู้สึกละเอียดๆ ที่มีคนมานั่งบรรยายภาพและอ่านตัวหนังสือให้ฟัง แต่ด้วยความที่จำเป็นและภาษาน้ำเสียงที่อาจารย์บรรยาย ก็ทำให้การชมภาพยนตร์น่าสนใจขึ้นมาได้เหมือนกัน

๒.๓ จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (จำนวนประมาณเท่าใด/ทั้งที่ประจำและเข้าออกโดยใช้เวลาในห้องประชุมไม่มากนัก/ช่วงเวลาที่มีคนมากหรือน้อย)

☐ มากเกินเป้าหมาย

☒ ตามเป้าหมาย

☐ ต่ำกว่าเป้าหมาย

เหตุผลจำนวนผู้ชมภาพยนตร์ในช่วงแรกประมาณ ๒๐๐ คน แต่พอทราบว่าไม่ได้ฉายหนังสั้นที่ชนะเลิศการประกวดก็ทยอยออกไปเรื่อยๆ เหลือผู้เข้าชมประมาณ ๕๐ กว่าคน ซึ่งผู้ชมภาพยนตร์จะสลับเปลี่ยนเข้าออกอยู่ตลอดเวลา บางคนมาในช่วงกลางเรื่อง ไม่เข้าใจเรื่องราว สักพักก็จะเดินออกไปห้องอื่นๆ แต่ในวันที่สองช่วงบ่ายที่มีการฉายหนังสั้นที่ชนะเลิศการประกวดมีผู้เข้าชมประมาณ ๒๕๐ คน

๒.๔ ความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (หลากหลายอาชีพ / หน่วยงาน / มีคนพิการหรือหน่วยงานเกี่ยวกับคนพิการมากน้อยเพียงไร)

☒ หลากหลายดี

☐ หลากหลายพอควร

☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผลมีความหลากหลายของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา ประกอบด้วยครู-อาจารย์
หน่วยงานภาครัฐ-เอกชน บุคลากรที่เกี่ยวข้องจากโรงพยาบาลต่างๆ มีคนพิการทางตา ทางหู ผู้พิการ
ซ้ำซ้อน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการอาทิ ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระคนพิการจังหวัดนนทบุรี
ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระ คนพิการจังหวัดนครปฐม สถาบันคนตาบอด มูลนิธิสายใยครอบครัว
มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ ชมรมร่วมใจสมานจิต ชมรมกัลยาณมิตรศรีธัญญา ชมรมคนหูหนวก ฯลฯ

๒.๕ การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมประชุมเสวนา (การซักถาม/เสนอแนะ/นำเสนอแนวคิด)

☐ หลากหลายดี ☒ หลากหลายพอควร ☐ ไม่หลากหลาย

เหตุผลผู้เข้าร่วมประชุมเสวนาร่วมเสนอแนวคิดและประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อเป็นแง่คิด
เกี่ยวกับเรื่องราวของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องกันหลากหลาย เช่น ภาพยนตร์เรื่อง In The Land of the
Deaf เป็นสารคดีของฟิลิปป์ เกี่ยวกับโลกไร้เสียงของเด็กหูหนวกที่กำลังเรียนรู้การสื่อสาร เมื่อ
ภาพยนตร์ฉายจบก็มีผู้พิการทางหูมาร่วมเสวนาด้วย และมีล่ามแปลภาษามือให้เข้าใจ เป็นการเสวนา
ในรูปแบบที่มีการสื่อสารที่หลากหลาย แต่ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงในการเสวนา ได้ทั้งความ
สนุกและองค์ความรู้ต่างๆ มากมาย ว่าภาษามือนั้น คนส่วนใหญ่อาจคิดว่าเป็นภาษาสากลที่สื่อสารเข้าใจ
ทุกภูมิภาค ทุกประเทศ แต่ความจริงภาษามือที่เราเห็นกันทั่วไปไม่ใช่ภาษาสากล เพราะแต่ละภูมิภาค
แต่ละประเทศ ก็มีภาษามือของตนเอง แต่หากคนพิการแต่ละประเทศมาเจอกันจะใช้เวลาเรียนรู้ภาษา
มือไม่เกิน ๓ วัน ก็สามารถสื่อสารกันได้ ซึ่งคนปกติทั่วไปจะต้องเรียนรู้ภาษาพูดนานเป็นเดือน
นอกจากนี้ผู้ร่วมฟังเสวนาต่างเรียนรู้ภาษามือจากคนพิการที่มาแลกเปลี่ยนกันอย่างสนุกสนาน

๒.๖ คุณภาพของพิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ (การชี้แจงวัตถุประสงค์ การตั้งประเด็นในการ
อภิปราย/การสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็น/การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม/การควบคุม
เวลา)

๒.๖.๑ ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือ
ซักถามได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๒ ผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งประเด็นอภิปราย/แสดงความคิดเห็นได้ดีเพียงไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๓ ผู้ดำเนินรายการสามารถสรุปประเด็นและการเชื่อมโยงประเด็นได้ดีเพียงไร

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๔ ผู้ดำเนินรายการควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ดีเพียงไร

☐ มาก ☒ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๕ โดยรวมคุณภาพของผู้ดำเนินรายการเป็นอย่างไร

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๖.๖ ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการ.....ผู้ดำเนินรายการในห้องภาพยนตร์ คือ คุณคมสัน พิธีกรและนักแสดงที่สนใจงานหนังสั้น มีองค์ความรู้ในเรื่องหนังสั้นและมีการเกริ่นนำถึงเรื่องราวของภาพยนตร์แต่ละเรื่องให้ผู้ชมฟังก่อนชม ทำให้ทราบว่าคุณคมสันน่าจะดูครบทุกเรื่องแล้ว ทำให้เข้าใจในเนื้อหาและโน้มน้าวใจให้ผู้ชมสนใจเรื่องราวของหนังเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี หลังจากภาพยนตร์จบผู้ดำเนินรายการสามารถตั้งคำถามได้สอดคล้องกับเรื่องราวของภาพยนตร์ มีการเปิดประเด็นการวิเคราะห์ให้กับผู้ร่วมเสวนาท่านอื่น สามารถสรุปประเด็น และเชื่อมโยงเรื่องราวเข้ากับวิถีและบริบทของคนไทยได้อย่างดี อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ชมภาพยนตร์ร่วมเสวนาถามในประเด็นที่สนใจเป็นระยะๆ

๒.๗ คุณภาพทีมวิทยากรที่นำการเสวนา (ความเห็น/มุมมอง การตอบคำถาม การสื่อสารเข้าใจง่าย)

๒.๗.๑ วิทยากรในการประชุมมีความสามารถในการจุดประกายทางความคิดที่มีต่อเรื่องที่ประชุมได้ดีเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๒ วิทยากรในการประชุมสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมได้ชัดเจนเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๓ วิทยากรในการประชุมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีส่วนร่วมในการกำหนดความคิด หรือซักถามได้เพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๔ วิทยากรในการประชุมนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ตรงประเด็นกับเรื่องที่ประชุมเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๕ เทคนิคในการพูดของวิทยากรทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามมากเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๖ วิทยากรในการประชุมให้ความเห็นเชิงเสนอแนะต่อการดำเนินการเกี่ยวกับคนพิการ / ความพิการได้ดีเพียงใด

☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

๒.๗.๗ โดยรวมคุณภาพของวิทยากรเป็นอย่างไร

☒ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

๒.๗.๘ ความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับวิทยากร.....วิทยากรรับเชิญในการจัดงานครั้งนี้คือ อาจารย์ ภาสกร จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ที่อยู่ในวงการหนังสั้น บรรณาธิการจากหนังสือ Bioscope คุณ หมอ คนพิการ แต่ละท่านมีองค์ความรู้ในเรื่องการทำหนังสั้นและคนพิการ สามารถให้มุมมองและให้แง่คิดในมุมที่คนทั่วไป เวลาชมภาพยนตร์แล้วมองข้ามหัวใจหลักและประเด็นของเรื่อง เช่น ภาพยนตร์เรื่อง In The Land of the Deaf เป็นสารคดีของฟิลิปป์ เกี่ยวกับโลกไร้เสียงของเด็กหูหนวกที่กำลังเรียนรู้การสื่อสาร คนทั่วไปชมส่วนใหญ่ก็มองประเด็นที่ว่า...คุณแม่นำเครื่องช่วยฟังมาให้ลูกชายของตนทดลองใช้แต่เด็กปฏิเสธ คุณแม่ก็พยายามที่จะฝึกลูกให้ใช้เครื่องช่วยฟัง แต่ลูกกลับหลีกเลี่ยงใช้ภาษามือแทน ซึ่ง อาจารย์ภาสกร ก็ให้แนวคิดที่ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังจะสื่อว่า หนังสั้นเรื่องนี้กำลังตอบโจทย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ต้องการเอาชนะธรรมชาติ เมื่อไม่ได้ยินเสียงก็สร้างเครื่องช่วยฟัง ซึ่งในหนังสั้นเด็กกลัวเมื่อใช้เครื่องช่วยฟัง เพราะเสียงดังมาก ก็จะเลี่ยงใช้ภาษามือแทน คนหูหนวกมีสิทธิ์ที่จะเลือกการสื่อสารด้วยภาษาแบบใดก็ได้ บางสถานการณ์อาจสื่อสารด้วยภาษามือ บางสถานการณ์เลือกที่จะสื่อสารด้วยภาษากาย จากการอ่านริมฝีปากบ้าง ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล คนหูหนวกทุกคนไม่ใช่ทุกคนเลือกที่จะใช้เครื่องช่วยฟัง แต่คนในสังคมใช้อำนาจทางวิทยาศาสตร์บังคับให้คนหูหนวกใช้เครื่องช่วยฟัง หรือใช้หูเทียม สิทธิของคนหูหนวกอยู่ที่ตัวเขาหรือสังคม ซึ่งเมื่ออาจารย์ภาสกรแสดงความคิดเห็นประเด็นนี้ก็มีการแลกเปลี่ยนระหว่างคนพิการ คุณหมอกันอย่างหลากหลายความคิด ซึ่งคนพิการส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับความคิดประเด็นนี้ นี่คือนี่สิ่งที่สะท้อนให้กับคนปกติให้ได้ว่าเราคิดพัฒนาเครื่องมือต่างๆ เพื่อคนพิการ เราไม่ได้เป็นคนใช้ จึงทำให้เราไม่ทราบถึงจุดบกพร่องของเครื่องมือ หรือความพึงพอใจในทักษะของคนพิการได้

๒.๘ เอกสารที่แจกในที่ประชุม

☐ ดีมาก

☐ ดี

☒ พอใช้

☐ ไม่มีส่วนร่วม

เหตุผลในห้องชมภาพยนตร์มีการแจกเอกสารคือ แผ่นพับขนาด A5 เพียงใบเดียว ซึ่งภายในแผ่นพับจะเป็นการเชิญชวนให้ชมเทศกาลภาพยนตร์และการสัมมนาเรื่องความพิการ และวันเวลาในการฉายภาพยนตร์ แต่ละเรื่อง พร้อมเรื่องย่อของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

๒.๘.๑ หนังสือหรือสื่อที่นำเสนอประกอบการเสวนา.....ในชมภาพยนตร์นั้นมีการฉายภาพยนตร์แยกเป็น ๒ ส่วนดังนี้

๒.๘.๑.๑ หนังสือที่เข้ารอบสุดท้ายจากการประกวด Disability Film Awards 2008 คือ

๑. **ระหว่างทาง** กำกับโดย มนต์ศักดิ์ ชาญวิระเดช เป็นสารคดีค้นหาความฝันของ นักปีนป่องหุหนวกที่เชื่อว่าตนเองไม่มีความฝันและไม่เข้าใจถึงความประสงค์ของการมีความฝัน

๒. **In the Music Box** กำกับโดย พนิช งามเนียม เป็นเรื่องราวของชายคนหนึ่ง ให้ของขวัญแฟนสาวเป็นกล่องดนตรี ทั้งที่เขาและแฟนไม่มีโอกาสได้ยินเสียงไพเราะของมัน แต่อย่างน้อยทั้งคู่ก็ได้ยิน จังหวะรักที่สื่อถึงกันเสมอ

๓. **ความหมายของ “บอย”** กำกับโดย เกศสุดา สวนแก้ว เป็นเรื่องราวของบอย เด็กผู้ชายที่เหลือสายตาอันเลือนรางข้างเดียว เขามีบ้านแต่นอนวัด เขามีความสุขถ้าได้ช่วยงานบุญที่วัด และรอคอยวันที่วัดมีงานบุญ

๔. **เด็กในสนาม** กำกับโดย สุทธิ เจริญถาวรจิต และชุติพงษ์ เลิศบุญช่วยกุล เป็น เรื่องราวของเด็กขาพิการคนหนึ่งเฝ้าดูเพื่อเตะฟุตบอลทุกวันและฝันว่าสักวันตนเองอยากเตะฟุตบอล และด้วยความมั่นใจ ของเด็กคนนี้ทำให้เส้นแบ่งระหว่างความพิการและคนปกติหายไป เมื่อพวกเขา สร้างกติกาการเล่นฟุตบอลสำหรับเพื่อนพิการคนนี้ขึ้นมาใหม่ร่วมกัน

๕. **เก็บยิ้ม** กำกับโดย โสภณ จิมเจริญ หนังสือชนะเลิศการประกวดครั้งนี้ เป็น เรื่องราวของผู้กำกับเองที่พิการเพราะอุบัติเหตุ ไม่สามารถเดินได้อีก แต่เขาก็ยังคงมีความสุขและมี รอยยิ้ม จึงอยากนำเสนอในมุมมองความสุขของคนทุกประเภทในสังคมที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มให้กัน โดย เขามีความสามารถในการถ่ายภาพจึงได้เดินทางไปในที่ต่างๆ เพื่อถ่ายภาพรอยยิ้มของคนทุกคน ทุก อาชีพ ไม่ว่าจะเป็นคนขับรถ คนเก็บขยะ ขอทาน คนยากจน เด็ก พ่อค้าแม่ค้า ฯลฯ เพื่อต้องการสื่อว่า ถึงแม้จะพิการทางกายแต่ความรู้สึกมิได้พิการตามกาย มองทุกอย่างรอบตัวอย่างมีความสุขและพอใจกับ มัน

๒.๕.๒ สดุดยอดหนึ่งน่านาชาติ ที่นำฉายในงานครั้งนี้ คือ Music within, Emmanuel's Gift, Every Little Thing, In the land of the deaf และ หนังสือ Surprise ซึ่งหนังแต่ละเรื่องก็นำมาเสนอ เนื้อหาและเรื่องราวเกี่ยวข้องกับคนพิการ ให้แง่คิดและองค์ความรู้ในหลากหลายแง่มุมที่แตกต่างกัน หนังสือทั้ง ๕ เรื่องที่เข้ารอบการประกวด มีมุมมองที่น่าสนใจ ได้รับกระแสตอบรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี ให้ความสนใจและซักถามว่าฉายเวลาใด ส่วนหนึ่งน่านาชาติ มีเรื่องราวน่าสนใจแต่บางเรื่องยาว เกินไปทำให้เป็นอุปสรรคสำหรับคนที่ไม่ได้ชมอย่างต่อเนื่อง เช่น ภาพยนตร์น่านาชาติเรื่อง Music Within ความยาวประมาณ 2 ชั่วโมง เป็น Sound Track ในช่วงแรกมีผู้ชมเข้ามาประมาณ 200 คน เมื่อ เป็น Sound Track อ่านตัวหนังสือไม่ชัดเจน ก็ทยอยออก เหลือประมาณ 150 คน บางคนเข้ามาชมเมื่อ ภาพยนตร์ฉายไปแล้ว 10 นาที ดูไม่เข้าใจ ก็ทยอยออก เนื่องจากเป็นภาพยนตร์เรื่องยาว มีการดำเนิน เรื่องในรูปแบบของสารคดี ความน่าสนใจก็น้อยลง ฟังก็ไม่เข้าใจ ผู้ชมก็จะทยอยเข้าออกอยู่ ตลอดเวลา จากการสังเกตจะมีผู้ชมที่นั่งชมตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง คงจะมีประมาณ 50 คน

๒.๑๐ การบรรลุลักษณะประสงคของการประชุมเสวนาเรื่องนี้ (ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้)

หนังสือที่นำมาฉายทั้ง ๕ หนังสือที่เข้ารอบสุดท้ายจากการประกวด Disability Film Awards 2008 และ ๕ สดุดยอนหนังนานาชาติ ร่วมทั้งการเสวนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องราวของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ทำให้ทุกคนที่มาร่วมงานเกิดความเข้าใจในคนพิการมากยิ่งขึ้น ว่าคนพิการก็บุคคลคนหนึ่งในสังคมที่ไม่ได้ต้องการความรู้สึกสงสารและเวทนา เขาต้องการเพียงความเข้าใจและโอกาสทางสังคมเหมือนคนปกติทั่วไป ส่วนในมุมมองของคนพิการที่เข้าชมภาพยนตร์ก็จะเกิดกำลังใจ ความเข้มแข็ง การต่อสู้กับใจตนเอง จากการชมภาพยนตร์ เช่น จากการสัมภาษณ์คนพิการจากศูนย์การดำรงชีวิตอิสระ จังหวัดนครปฐม จำนวน ๔ ท่าน จากการชมภาพยนตร์เรื่อง Every Little Thing เป็นสารคดีเรื่องราวของผู้พิการทางจิตใน ลา บอร์ด สถานบำบัดในฝรั่งเศส โดย Theme ของเรื่องอยู่ที่การซ่อมละครเวทีร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้พิการทางจิต เพื่อเปิดแสดงให้คนภายนอกเข้าชม ผู้พิการจากศูนย์การดำรงชีวิตอิสระ จังหวัดนครปฐม ทั้ง ๔ ท่าน ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า รู้สึกว่าตนเองยังมีโอกาสที่ดีกว่า มีร่างกายอย่างเดียวที่ไม่สมบูรณ์ แต่พวกเขายังมีสมอง ความคิด และจิตใจที่ยังเป็นปกติ และทำให้คนทั่วไปทราบและเปลี่ยนมุมมองว่าคนพิการอยู่ในสังคมได้อยู่ร่วมกับคนปกติได้ ไม่ใช่อยู่แต่ในโรงพยาบาล และเมื่อชมภาพยนตร์แล้วก็เปลี่ยนความคิดที่ว่าคนโรคจิตน่ากลัว พอชมภาพยนตร์เรื่องนี้แล้วคนโรคจิตก็เป็นคนพิการเหมือนกับเขา ต่อไปก็กล้าที่จะไปพูดคุยด้วย และสุดท้ายนี้ทั้ง ๔ ท่านอยากฝากให้กับคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยกันผลักดันให้มีกิจกรรมที่คนพิการร่วมกับคนปกติบ้าง จะได้ไม่ดูว่าอยู่คนละสังคม

๓. จุดเด่น / จุดด้อย / โอกาส / อุปสรรค ของการจัดกิจกรรมการเสวนานี้

จุดเด่น คือ การประกวดหนังสือเป็นกิจกรรมที่บุคคลทั่วไปและสื่อมวลชนให้ความสนใจ และหนังสือยังเป็นสื่อที่เข้าถึงกับคนทุกเพศ ทุกวัย สามารถสื่อสารเรื่องราวต่างๆ ในมุมมองที่หลากหลายความคิด หลากหลายวัฒนธรรม ผ่านตัวละครแต่ละตัว เป็นสื่อที่สามารถโน้มน้าวใจและชักจูงอารมณ์ให้คิด ให้ทำ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อนำสื่อที่อยู่ในกระแสความสนใจมาเป็นตัวประชาสัมพันธ์งาน ทำให้ได้รับความสนใจจากผู้ชมทั่วประเทศ และ จุดเด่นของเวทีนี้อีกประการหนึ่งคือ สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสมทั้งในเรื่องของ ความกว้างขวาง หอหรร่า ระบบเสียง แสง อุณหภูมิ และบรรยากาศเหมาะสมมากในการทำกิจกรรมเชิญชวน ไม่มีสิ่งรบกวนจากภายนอก เครื่องมือ อุปกรณ์ นำเสนอเห็นภาพชัดเจน

ข้อด้อย คือ การประสานงานระหว่างโรงแรมและสถานที่ในการจัดงาน เนื่องจากในงานครั้งนี้มีผู้พิการที่มีความหลากหลาย ควรต้องพิจารณาแยกเป็นผู้พิการแต่ละประเภท เพื่อที่จะได้

จัดเตรียมงานได้อย่างดี เช่น พื้นที่สำหรับผู้พิการที่ใช้ Wheel chair ในการรับประทานอาหาร ผู้พิการที่ใช้ Wheel chair และคนตาบอดในการชมภาพยนตร์ เป็นต้น

โอกาส คือ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต่างๆ ที่มาดำเนินงานร่วมกันและให้การสนับสนุนให้การดำเนินงานในภาคส่วนกลางขับเคลื่อนได้คล่องตัวขึ้น

อุปสรรค การจัดกิจกรรมครั้งนี้ อุปสรรคที่เกิดขึ้นคือการฉายภาพยนตร์ไม่ตรงเวลา ทำให้การทำงานเกิดผลกระทบ เวลาที่คลาดเคลื่อนต่อไปเป็นทอดๆ

๔. ข้อเสนอแนะต่อ Bioscope เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรม

๑. การวางแผนการฉายภาพยนตร์ เนื่องจากหนังสือที่ชนะการประกวดนั้น บุคคลส่วนใหญ่ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์หลัก แต่ทาง Bioscope ก็วางแผนการฉายภาพยนตร์กระจายให้ครบ ๒ วันสลับกับภาพยนตร์นานาชาติ เพื่อเป็นการดึงให้คนทั่วไปไปชมภาพยนตร์ให้ครบทุกเรื่อง หรือ ต้องมา ๒ วัน ซึ่งคิดในมุมมองของคนจัดงาน แต่หากพิจารณาถึงประเด็นหลักของการจัดงานครั้งนี้คือการประกวดหนังสือ ซึ่งคนทั่วไปก็คงอยากชมหนังสือที่ชนะการประกวดหรือหนังสือที่เข้ารอบ เมื่อพิธีเปิดดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ทุกคนรีบเร่งมาจับจองห้องภาพยนตร์เพื่อชมหนังสือที่ชนะการประกวดแต่ไม่ได้ชม เนื่องจากวางแผนว่าต้องฉายภาพยนตร์นานาชาติ ความยาว ประมาณ ๒ ชั่วโมง และหนังสือที่ชนะการประกวดต้องมาชมช่วงบ่ายของวันที่ ๒ ซึ่งบางคนเดินทางมาจากต่างจังหวัดหรือไม่สะดวกจะเดินทางมาก็พลาดในการชมและตัดสินใจให้เลื่อนมาฉายก่อนก็ได้ ไม่ได้ เพราะซื้อลิขสิทธิ์ภาพยนตร์นานาชาติมาแล้ว และหากมีการจัดงานลักษณะนี้ควรมีห้องหนึ่งที่ฉายหนังสือที่เข้ารอบ เพื่อให้บุคคลที่สนใจได้ชมกันอย่างต่อเนื่อง ครบทั้ง ๕ เรื่อง ก็สามารถโหวตภาพยนตร์ที่ชื่นชอบมากที่สุดได้เช่นกัน

๒. ห้องสำหรับฉายภาพยนตร์ไม่เหมาะสมจะเป็นห้องชมภาพยนตร์ เนื่องจากจอเล็กและอยู่ในระดับสายตาเดียวกับผู้ชม และการจัดเก้าอี้เรียงเป็นแถวเสมอกัน ทำให้ผู้ชมด้านหลังมองไม่ชัดเจน อีกทั้งเป็น Sound track ต้องอ่านคำบรรยายก็ไม่ชัดเจน มองไม่เห็น อ่านไม่ทัน ก็ไม่เข้าใจเรื่องราว

๕. ข้อเสนอแนะต่อ สสพ. เพื่อการพัฒนาการดำเนินการเรื่องคนพิการ / ความพิการ

โครงการประกวดหนังสือและสัมมนาเรื่องความพิการ เป็นโครงการที่ดี ทางสสพ.ควรจัดทำเป็นสื่อ วีซีดี หนังสือที่ประกวดเข้ารอบสุดท้าย ๕ เรื่อง เผยแพร่ไปทุกโรงเรียนทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นประชาสัมพันธ์โครงการและสร้างทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อคนพิการตั้งแต่เด็ก ให้กับเยาวชนอนาคตของชาติ ซึ่งคงต้องใช้งบประมาณสูงมาก แต่อยากให้เกิดการเผยแพร่และเห็นการนำไปใช้จริงทุกโรงเรียน หรือใช้ช่องทางของการณรงค์ผ่านสื่อมวลชน ทางรายการต่างๆ เช่น ช่อง

ทีวีเสรี เป็นต้น และ สสพ. คงต้องผลักดันให้มีการประกวดหรือจัดกิจกรรมที่หลากหลายเกี่ยวกับคนพิการ หรือกิจกรรมที่คนพิการร่วมกับคนปกติ ขึ้นทุกปี ให้เป็นวัฒนธรรมและการสร้างทัศนคติเชิงบวกที่ยั่งยืน

อาจารย์ดวงดาว รุ่งเจริญเกียรติ